

בוריס לייפר

יצירותיו

Boris Leifer

Paintings

Boris Leifer
Paintings

Text and Editing: Orna Fichman
English Translation: Yossi Wenger
Photography: Rami Zarnegar, Ran Erde
Design and Production: Studio Effect-tiv, Raanana
© All rights reserved to Nina & Boris Leifer
Tel: 052-6305884
Ytusia@gmail.com
boris-leifer-art.com

All works oil on canvas

On the front cover: My Model, 60X90 cm., 2020
On the back cover: Composition, 115/75 cm., 2023

בוריס לייפר
יצירותיי

טקסטים ועריכה: אורנה פייכמן
תרגום לאנגלית: יוסי ונגר
תצלומים: רמי זרנגר ורן ארדה
עיצוב גרפי והבאה לדפוס: סטודיו אפקטיב, רעננה
© כל הזכויות בספר שמורות לנינה ובוריס לייפר

טל. 052-6305884
ytusia@gmail.com
boris-leifer-art.com

כל הציורים שמן על בד

בכריכה הקידמית: המודל שלי, 60/90 ס"מ, 2020
בכריכה האחורית: קומפוזיציה, 115/75 ס"מ, 2023

הספר מוקדש באהבה לאימי צילה בוריסובנה ז"ל
ולרעייתי נינה, תבדל לחיים ארוכים.

The book is dedicated with love to my mother,
the late Tzila Borisovna And to my wife Nina,
may she live long.

**"צבע הוא המקלדת, העיניים הן
ההרמוניות, הנפש היא הפסנתר
מרובה המיתרים. האמן הוא היד
שמנגנת, נוגעת בקליד זה או אחר,
כדי להביא לרטט בנשמה."**

- וסילי קנדינסקי -

**"Color is the keyboard, the eyes
are the harmonies, the soul is the
piano with many strings.
The artist is the hand that plays,
touching one key or another,
to cause vibrations in the soul."**

- Wassily Kandinsky -

בוריס לייפר

בוריס לייפר נולד בשנת 1946 באיבנו-פרנקובסק, ברה"מ. בן יחיד לאם אשר גידלה אותו לבד. כבר בגיל 16 גילה לייפר את משיכתו לאמנות ולציור בפרט, דבר שהביאו ללמוד גרפיקה ורישום משך שלוש שנים במכון הפדגוגי של הפקולטה לאמנות באודסה. לאחר שמיצה תחום זה עבר ללנינגרד (סנט פטרסבורג) שם למד באקדמיה לאמנויות על שם רפין. שש שנות לימודיו באקדמיה מומנו על ידי הממשלה, ובסיומן הוא נשלח מטעמה לסיקטיבקר (צפונית ללנינגרד) לעבוד כצייר ותפאורן ראשי בתיאטרון הלאומי בעיר. בתפקיד זה היה עליו להכין סקיצות ומקטים לתפאורות, דקורציות שונות ותלבושות להצגות התיאטרון. מסגרת עבודתו בתיאטרון חייבה אותו לקרוא וללמוד את תכני ההצגות כמו גם לעבוד בצוות, ענין שלא עלה בקנה אחד עם אישיותו האינדיבידואליסטית ורצונו לעבוד לבד. בתום שלוש שנות עבודה בתיאטרון (בשנת 1977), בהיותו בן 31 בלבד, קיבל לייפר מהממשלה תעודה רשמית על התקבלותו כחבר באיגוד האמנים של רוסיה. החברות באיגוד הפכה את עיסוקו בציור למעמד של צייר מקצועי רישמי, דבר שהוביל אותו, כבר משנת 1978 ועד היום, לפעול כאמן ויוצר עצמאי.

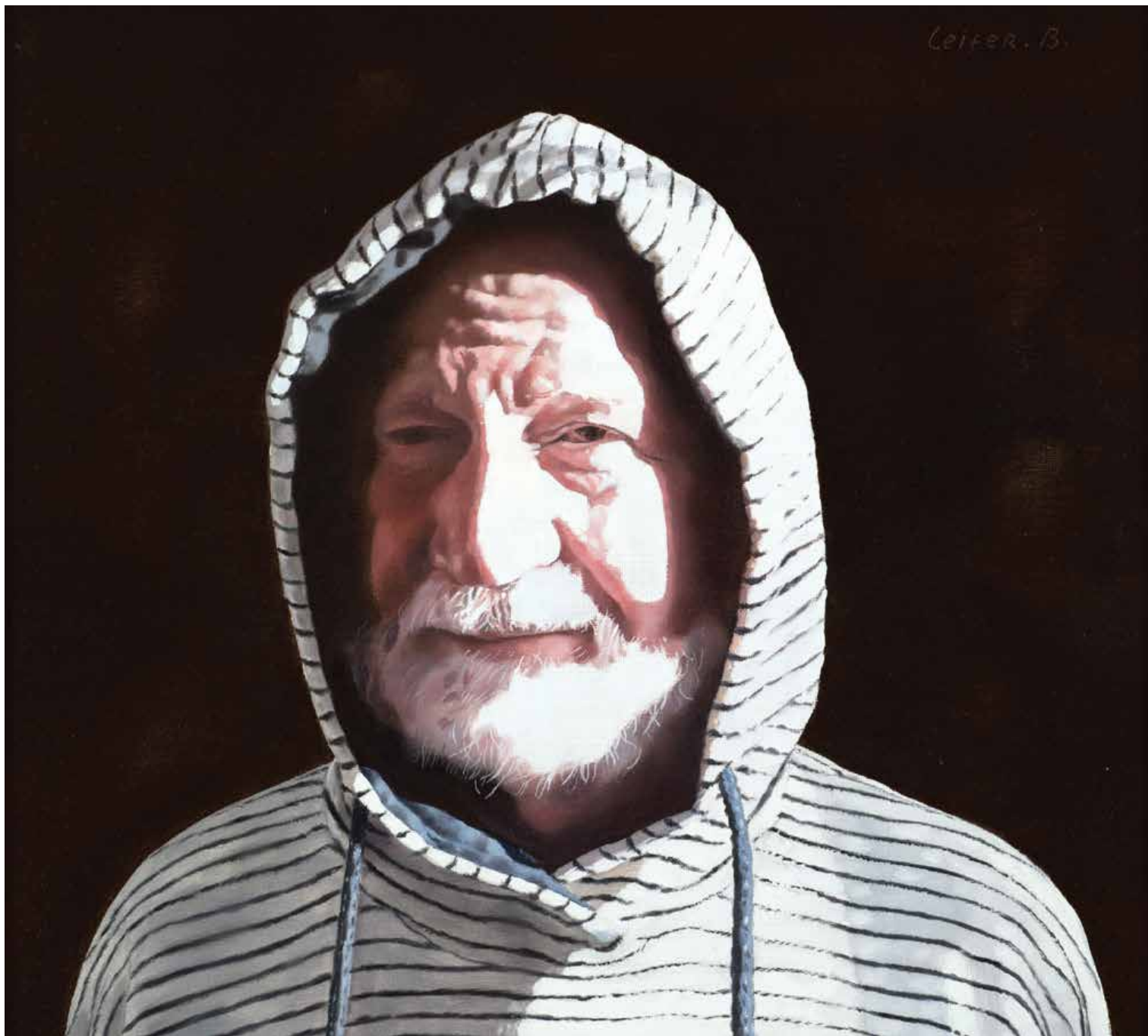
לייפר מעיד על עצמו שתמיד הוא מוצא לנכון להמשיך ללמוד את רזי הציור, להתמקצע בו ובד בבד להיחשף ליצירות אמנות המוצגות בגלריות ובמוזיאונים. כאמן פעיל הוא מאתגר את עצמו, באופן קבוע ובלתי מתפשר, בתרגולי שליטה במכחול; בבחינה, בהבנה ובמיצוי של נושא אותו הוא בוחר לצייר; בתרגום מדויק של האובייקט הנבחר על ידו לציור על גבי פורמט הקנבס ובפרופורציות הקרובות ביותר למציאות; בבחינת הפרספקטיבה של הדימוי המתואר וכדומה. יש וסגנון ציוריו נשען על אלה של אמנים מובילים בתולדות האמנות כמו: קאראווג'ו, רומייר, רמברנט, פיקאסו, בראק או דאלי, יש ואמנותו תהיה מושפעת מהאמנות המופשטת של אמנים מובילים אחרים באמנות המודרנית והעכשווית. מוסיקה קלאסית וקטעי מוסיקה/צלילים של הטבע מהווים עבורו מקורות השראה נוספים, ולהם הוא מאזין לאורך השעות הארוכות בהן הוא מצייר.

ציוריו המוקדמים אופיינו בסגנון נטורליסטי חופשי. עם השנים, הוא נוהג לצלם מראות נוף, טבע דומם (המבויים על ידו), אנשים או בעלי חיים, כשאת הצילומים הוא מתרגם לציורים בעיקר בסגנון היפריאליסטי אליהם הוא מוסיף גם מדמיונו. הציור של לייפר יתבצע על ידו באור טבעי, אם כי לעיתים יעברו הדימויים המצויירים שלו מעין טרנספורמציה/שינוי, כך שתתעורר בהם תחושה של מציאות חדשה.

לייפר אינו רואה עצמו צייר שתפקידו להעתיק את המציאות. הוא גם אינו צייר הממציא מציאות. עבורו המציאות הפיזית הניגלית לעיניו היא מקור השראה ונקודת מוצא, היא חלק מתוך שלמות שבה הגלוי אוחז תמיד את הסמוי. כצייר הוא ינסה תמיד לחשוף את הסמוי, הנמצא במעבה הדברים הגלויים. סגנון הציור ההיפר-ריאלי אותו אימץ ברב סדרות ציוריו, מכחיש את הניגוד בין האמיתי לשקרי, והציורים שלו מטשטשים את הגבול שבין המציאות הממשית למציאות הוירטואלית. כפועל יוצא, תנועת מכחולו על פורמט הציור תדמה תנועת עדשת זום של מצלמה, המתקרבת אל הדמות או אל האובייקט (מושאי הציור) או מתרחקת ממנו. מן השלם אל הפרגמנט ובחזרה.

בוריס לייפר עלה מרוסיה לישראל עם רעייתו נינה בשנת 1990, ומתגורר מאז ברעננה. הוא מציג תערוכות יחיד ומשתתף בתערוכות קבוצתיות בישראל ומחוצה לה. יצירותיו מצויות באוספים של גלריות ומוזיאונים בארץ ובחו"ל והן גם נמכרות בארה"ב, רוסיה, צרפת, גרמניה, איטליה, פינלנד, פולין, שבדיה, הולנד, תורכיה וישראל.

ספר זה מסכם למעלה מ־60 שנות יצירה אמנותית אינטנסיבית וברוכה שלו, וכולל את מיטב סדרות ציוריו בנושאים ובסגנונות ציור שונים.

אוטופורטרט, 46/50.5 ס"מ, 2017
Selfportrait, 46/50.5 cm., 2017

blur the border between tangible and virtual reality. As a result, the movement of his brush on the canvas will resemble the movement of the zoom lens of a camera, coming closer or moving away from the figure or the object (the subjects of the painting). From the whole to the fragment and back.

Boris Leifer emmigrated from Russia to Israel with his wife Nina in 1990, and has lived in Raanana ever since. He presents solo exhibitions and participates

in group exhibitions in Israel and abroad. His works are in the collections of galleries and museums in Israel and abroad, and are also sold in the USA, Russia, France, Germany, Italy, Finland, Poland, Sweden, Holland, Turkey and Israel.

This book sums up over 60 years of his intense and welcome artistic creation, and includes the best of his series of paintings on different subjects and in different painting styles.

אוטופורטרט, 66/63.5 ס"מ, 1985
Selfportrait, 66/63.5 cm., 1985

Boris Leifer

Boris Leifer was born in 1946 in Ivano-Frankivsk, in the USSR, the only son of a mother who raised him alone.

At the age of 16, Leifer already discovered his attraction to art, and drawing in particular, leading him to study graphics and drawing for three years at the Pedagogical Institute of the Faculty of Art in Odessa. After completing his studies in this field, he moved to Leningrad (St. Petersburg) where he studied at the Repin Institute of Art. His six years of studies at the academy were funded by the government, and on completion he was sent to Syktyvkar, north of Leningrad, to work as a painter and chief set designer at the city's National Theater. In this role he had to prepare sketches and mock-ups for the sets, and various decorations and costumes for the theater performances. His work at the theater meant that he had to read and study the contents of the plays, and also to work in a team, which did not sit well with his individualistic personality and his desire to work alone. After three years working at the theater, in 1977, when he was only 31 years old, Leifer received an official certificate from the government confirming his acceptance as a member of the Russian Union of Artists. Membership of the union gave his occupation of painting the status of an official professional painter, which led him, since 1978 and until today, to work as an independent artist and creator.

Leifer says of himself that he always sees a need to continue learning the art of painting, to become professional in it, and at the same time to be exposed to the works of art displayed in galleries and museums. As an active artist, he challenges himself, regularly and uncompromisingly, with exercises of brush control; with the examination,

understanding and researching the subject he chooses to paint; with the exact translation of the object he has chosen to paint into the canvas format in the closest proportions to reality; with examining the perspective of the depicted image, and so on. Sometimes his painting style is based on those of leading artists in the history of art, such as Caravaggio, Vermeer, Rembrandt, Picasso, Braque or Dali, sometimes his art is influenced by the abstract art of other leading modern and contemporary artists.

Classical music and pieces of music / the sounds of nature are additional sources of inspiration for him, and he listens to them during the long hours he paints.

His early paintings were characterized by a free naturalistic style. Over the years, he often takes pictures of landscapes, still life (staged by him), people, or animals, translating the photographs into paintings mainly in a hyperrealist style and also adding from his imagination. Leifer does his painting in natural light, although sometimes his painted images undergo a kind of transformation/change, so that a sense of a new reality arises in them.

Leifer does not see himself as a painter whose job it is to copy reality. He is also not a painter who invents reality. For him, the physical reality that he sees is a source of inspiration and a starting point, it is a part of a whole in which the visible always holds the hidden. As a painter he will always try to reveal the hidden, which is in the heart of the visible things. The hyperrealist painting style he has adopted in most of his series of paintings refutes the contrast between the real and the false, and his paintings

בוריס לייפר

נולד ב-1946 באיבנו – פרנקובסק, ברה"מ
1962–1966 בוגר בית הספר לאמנות ותיאטרון, אודסה, אוקראינה
1966–1969 המכון הפדגוגי, הפקולטה לאמנות, אודסה, אוקראינה
1969–1975 האקדמיה לאמנויות, סנט פטרסבורג, רוסיה
1975–1978 מעצב תיאטרון בכיר, סיקטיבקר, רוסיה
מ-1978 אמן יוצר עצמאי

חבר באיגוד האמנים, רוסיה
חבר באגודת הציירים והפסלים בישראל

תערוכות יחיד

1978 – מוזיאון לאמנות ירוסלב, רוסיה
1991 – גלריה עמליה ארבל, ראשון לציון, ישראל
הגלריה העירונית בבית "יד לבנים", רעננה
1997 – גלריה ירוסלב סנטר, ירוסלב, רוסיה
גלריה ה. התר אדלמן, ניו יורק, ארה"ב
2000 – גלריה ה. התר אדלמן, ניו יורק, ארה"ב
2001 – גלריה ירוסלב סנטר, ירוסלב, רוסיה
2011 – גלריה ירוסלב סנטר, ירוסלב, רוסיה
2015 – גלריה משרד בתל אביב, תל אביב, ישראל (קטלוג)
2019 – הגלריה העירונית בבית "יד לבנים", רעננה (קטלוג)
2021 – הגלריה העירונית בבית "יד לבנים", רעננה (קטלוג)

תערוכות קבוצתיות

1976 – מוזיאון לאמנות סיקטיבקר, רוסיה
1991 – בית הקונגרס, תל אביב, ישראל
גלריה ספראי, תל אביב, ישראל
1992 – גלריה גורדון 30, תל אביב, ישראל
גלריה עמליה ארבל, תל אביב, ישראל
עיריית תל אביב, ישראל
1993 – גלריה אמבסדור, ניו יורק, ארה"ב
גלריה אלברט ווייט, טורונטו, קנדה
הגלריה הלאומית, אוטבה, קנדה
בנק לאומי, תל אביב, ישראל
גלריה ה. התר אדלמן, ניו יורק, ארה"ב (קטלוג)
גלריה רוזנצווייג, בון, גרמניה
ארט אקספו, ניו יורק, ארה"ב
1994 – המוזיאון לאמנות, ירוסלב, רוסיה (קטלוג)
1995 – גלריה קנובסה, טורה קנובסה, טורינו, איטליה
1996 – המועצה האולימפית באטלנטה, ג'ורג'יה, ארה"ב
גלריה לאמנות פרין, מין, ארה"ב
1998 – ארט אקספו, מוסקבה, רוסיה
1999 – המוזיאון לאמנות, ירוסלב, רוסיה
2000 – גלריה פלס דה בסטיל, פריס, צרפת
2001 – גלריה ירוסלב סנטר, ירוסלב, רוסיה
2002 – המוזיאון לאמנות, ירוסלב, רוסיה
2006 – המוזיאון לאמנות, ירוסלב, רוסיה
2017 – תערוכת יצירות אמנים ישראלים, גלריה וינוגרדוב, ברלין, גרמניה

עבודותיו של בוריס לייפר מוצגות בדרך קבע במוזיאונים, בגלריות ובחברות שונות:

מוזיאון ישראל, ירושלים, ישראל
המוזיאון הרוסי, סנט פטרסבורג, רוסיה
המוזיאון לאמנות מודרנית של מוסקבה, מוסקבה, רוסיה

המוזיאון לאמנות שיקגו, שיקגו, ארה"ב
 הגלריה לאמנות של טורה-קנבסה, טורה-קנבסה, איטליה
 המוזיאון לאמנות של ירוסלב, ירוסלב, רוסיה
 הגלריה הלאומית של רפובליקת קומי, סיקטיבקר, רוסיה
 ליטל אקרון, דאנוודי, ג'ורג'יה
 גלריה בטסי הוונס, קולומביה, דרום קרוליינה
 גלריה חברת "יונייטד פרוט", שיקגו, אילינוי
 גלריה לאמנות מידלנד, מידלנד, טקסס
 גלריה לאמנות סוהו, טולסה, אוקלהומה
 גלריה לאמנות ג'ודית פוזנר, מילווקי, ויסקונסין
 גלריה לאמנות מלר, אומהה, נברסקה
 גלריה לאמנות ה. התר אדלמן, סוהו וצ'לסי, ניו יורק
 גלריה לאמנות אוסטין בסן פרנסיסקו, פאלם ספרינג ולגונה ביץ', קליפורניה
 אוסף האמנות של חברת "יונייטד פרוט", שיקגו, אילינוי
 אוספי האמנות של ארתור אנדרסון, סנט צ'רלס, אילינוי
 אוסף האמנות של חברות הנפט מידלנד, מידלנד, טקסס
 גלריה סוהו לאמנות בינלאומית, טולסה, אוקלהומה

אוספים פרטיים

יצירות האמנות של האמן מצויות באוספים פרטיים ובמוזיאונים ברוסיה, גרמניה, יפן, שבדיה, הולנד, פולין ואנגליה.
 בשגרירות ארה"ב במוסקבה, רוסיה
 במשרד החוץ ובמשרד האוצר של רוסיה
 במוזיאון קרייזלר, נורת' פורט, וירג'יניה, ארה"ב
 באוסף פ. פול גריפית, נשיא חברת סיביר, ארה"ב
 באוסף צ'רלס דמולט, יועץ הנשיא בוש, ארה"ב
 באוסף ראול וייט, פריס, צרפת
 באוסף נעמי פיינשטיין, ישראל
 באוסף ט. היליגוס, נשיא חברת אינטרנשיונל פרוט, שיקגו, ארה"ב
 באוסף האדריכל ארמן ס. סרדורוב, מינסק, בלרוס
 באוסף ולנטינה לדנובה, רוסיה
 באוסף משפחת סולה, רחובות, ישראל
 באוסף משפחת פרלוב, רחובות, ישראל
 באוסף משפחת גולדנברג, רעננה, ישראל

פרסומים

"ג'רוסלם פוסט", נעמי פיינשטיין, 24.4.15
 "ארט מרקט", מהדורה 1, 2017, ארה"ב
 "ארט מרקט", מהדורה 2, 2018, ארה"ב
 "צריך", אוניברסיטת בן גוריון, כרך 5, קיץ 2018, ישראל
 "שיפס הד ריווי", מגזין לאמנות וספרות, אוניברסיטת ויסקונסין, כרך 40 מס' 1
 ירחון "האגודה הישראלית לרפואה", כרך 13 מס' 2, פברואר 2011
 בעיתון היומי הרוסי "נובוייה רסקויה סלובו", בלה יזרסקי, 1991
 "ג'רוסלם פוסט", מוסף "מטרו", שרה לוי, 2016
 "ידיעות אחרונות", מוסף "ממון", חבצלת דמארי, 2015
 "המקומון רמת גן-גבעתיים", מס' 1128
 "אמנות עכשווית בינלאומית", מאי-יוני 2019; מרץ-אפריל 2019
 "שוק האמנות הישראלי; אמנות עכשווית", גליון מס' 1; גליון מס' 3

פרסים

אפריל 2019 – פרס בינלאומי – ולסקז, ברצלונה, ספרד
 יוני 2019 – אמן השנה, מנטובה, איטליה

The State Russian Museum, St. Petersburg, Russia
The Moscow Museum of Modern Art, Moscow, Russia
The Chicago Art Museum, Chicago, USA
The Picture Gallery of Torre-Canavese, Italy
The Yaroslavl Art Museum, Yaroslavl, Russia
The National Gallery of The Republic of Komi, Syktivkar, Russia
The Little Acron, Dunwoody, Georgia
Betsy Havens Gallery, Columbia, South Carolina
The Gallery of United Fruit Company, Chicago, Illinois
Midland Art Gallery, Midland, Texas
Soho Art Gallery, Tulsa, Oklahoma
Judith Posner Fine Art Gallery, Milwaukee, Wisconsin
Meller Art Gallery, Omaha, Nebraska
H. Heather Edelman Fine Art Galleries Soho & Chelsea, N.Y.
Austin Fine Art Galleries, San Francisco, Palm Springs, Laguna Beach, California
United Fruit Company Fine Art Collection, Chicago, Illinois
Arthur Anderson Fine Art Acquisitions, St. Charles, Illinois
Midland Oil Companies Fine Art Collections, Midland, Texas
Soho Gallery Showcase of Fine International Art, Tulsa, Oklahoma

Private Collections

The artist's works are in private collections and museums in Russia, Germany, Japan, Sweden, Holland, Poland & England.
In the American Embassy in Moscow; Russia Department of Foreign Affairs and Russian Department of Finance.
Chrysler Museum, North Fort, Virginia, USA
F. Pole Griffith, President Sibir inc., USA
Charles Demult, Adviser of President Bush, USA
Raul Veit, Paris, France
Neomi Fainstein, Israel
T. Hilligoss, President International Fruit Company, Chicago, USA
Armen S. Sardarov, architect, Minsk, Belarus
Valentina Landavona, Russia
Sula family, Rehovot, Israel
Perlov family, Rehovot, Israel
Goldenberg family, Raanana, Israel

Press Coverage

"Jerusalem Post", Naomi Fainstein, 2015
"Art Market", Edition 1, 2017, USA
"art Market", Edition 2, 2018, USA
"Zriff", Ben Gurion University, Israel, Vol. 5, summer 2018
"Sheeps Head Review", Jurnal of Art & Literature, University of Wisconsin, Vol. 40
"IMAJ"- Israel Medical Association Jurnal, Vol. 13, No. 2, 2011
Russian Daily – Novoye Russkoye Slovo, Bella Yezersky, 1991
"Jerusalem Post, Metro, Sara Levi, 2016
"Yediot Achronot", Mamon, Havazelet Damari, 2015
"Hamekomon Ramat Gan – Givatayim", No. 1128, 2015
"Art International / Contemporary", March-April 2019, May-June 2019
"Art Market – Israeli Art Contemporary", No. 1, No. 3

Prizes

April 2019 - International prize – Velazquez, Barcelona, Spain
June 2019 – Artist of The Year, Mantova, Italy

Boris Leifer

1946 born in Ivano-Frankovsk, USSR
1962-1966 Theatrical and Art School, Odessa, Ukraine
1966-1969 Pedagogical Institute, Art Faculty, Odessa, Ukraine
1969-1975 Academy of Arts, St. Petersburg, Russia
1975-1978 Chief theatrical Designer, Siktivkar, Russia
1978- present - freelance artist

Member of Artist's Union of Russia

Member of Artist's Union of Israel

One Man Exhibitions

1978 – Art Museum, Yaroslavl, Russia
1991 – Amalia Arbel Gallery, Rishon Lezion, Israel
The Municipal Art Gallery in Beit “Yad Labanim”, Raanana, Israel
1997 – Yaroslavl Center Gallery, Yaroslavl, Russia
H. Heather Edelman Gallery, N.Y., USA
2000 – H. Heather Edelman Gallery, N.Y., USA
2001 – Yaroslavl Center Gallery, Yaroslavl, Russia
2011 – Yaroslavl Center Gallery, Yaroslavl, Russia
2015 – Office in Tel Aviv Gallery, Israel (catalogue)
2019 – The Municipal Art Gallery in Beit “Yad Labanim”, Raanana, Israel (Catalogue)
2021 – The Municipal Art Gallery in Beit “Yad Labanim”, Raanana, Israel (Catalogue)

Group Exhibitions

1976 – Art Museum, Siktivkar, Russia
1991 – Beit Ha'Congress, Tel Aviv, Israel
Safrai Gallery, Tel Aviv, Israel
1992 – Gordon 30 Gallery, Tel Aviv, Israel
Amalia Arbel Gallery, Israel
Tel Aviv Municipality, Tel Aviv, Israel
1993 – Ambassador Gallery, N.Y., USA
Albert White Gallery, Toronto, Canada
National Gallery, Ottawa, Canada
Bank Leumi, Tel Aviv, Israel
H. Heather Edelman Gallery, N.Y., USA (Catalogue)
Rozenzweig Gallery, Bonn, Germany
Art Exspo, N.Y., USA
1994 – Yaroslavl Art Museum, Yaroslavl, Russia (Catalogue)
1995 – Canovese Gallery, Torra Canovese, Italy
1996 – Atlanta Olympic Committee, Atlanta, Georgia, USA
Perrin Art Gallery, Bar Harbor, Main, USA
1998 – Art Expo, Moscow, Russia
1999 – Art Museum, Yaroslavl, Russia
2000 – Place de Bastillie, Paris, France
2001 – Yaroslavl Center Gallery, Yaroslavl, Russia
2002 – Art Museum, Yaroslavl, Russia
2006 – Art Museum, Yaroslavl, Russia
2017 – Fine Art Exhibition by Israeli Artists, Gallery Vinogradov, Berlin, Germany

The works of Boris Leifer are regulary exhibited in museums, galleries and companies:

The Israel Museum, Jerusalem, Israel

קמט או קפל עור שבגופה תוך התחקות מדוייקת אחר הפרטים הקטנים ביותר. בנוסף יוצר לייפר דרמטיות בתיאורים על ידי משחקי אור וצל (קיארוסקורו). משחקי אור וצל מאזכרים את ציוריו של מיכאלאנג'לו מריזי דה קאראווג'ו (1557–1610), שהיה חלוץ סגנון הציור הבארוקי באיטליה. בדומה לקאראווג'ו גם לייפר פונה אל החושים, אל הרגשות, אל הדמיון, תוך שאיפה להגיע להישגים מעוררי השתאות, שיקסימו וישבו את לב הצופים ביצירותיו.

הקומפוזציה בסדרת ציורי נינה אינה מאורגנת באופן מהודק, אלא מותירה לצופה לדמיין את שמעבר לגבולות פורמט הציור. נינה מתוארת בחושניות רבה. גופה מדגיש צורות עגולות של איברים נשיים. יש ויהיו הללו מוארים וגלויים, יש ויהיו חשוכים ונסתרים.

תיאוריה של נינה מתעדים רגעים אינטימיים, המשמרים את זכרון היווצרותם הממשי בין דלתיים סגורות. את זמן שהותם הטעון של האמן ואשתו, המשמשת לו מודל לציור. אותם רגעים אינטימיים של יצירה שהם תמיד חשאיים, ונמצאים בניגוד גמור לפומביות המחוצפת שלהם כציורים התלויים על הקיר לראווה לעין כל. בדרך זו הופך לייפר את הצופה בסדרת ציורי נינה למעין מציצן בגלוי, אשר במקום להתכופך מאחורי חור המנעול, הוא חובש את הכובע של שוחר אמנות.

נינולה, 70/60.5 ס"מ, 2020
Ninula, 70X60.5 cm., 2020

בסדרה זו מתמקד לייפר בתיאור רעייתו נינה – פניה, דמותה השלמה או פרטים ממנה. יכולת הראייה של לייפר את נינה, מושא ציוריו, מאששת סוג של ראייה חודרת חוצה גבולות זמן. לייפר מערביל את עולמו הרגשי והחוויתי כשהוא מצייר אותה. פניה כאילו זרמו עימו ונשאו אליו את מבטם. כך יצר האמן לינה מעין יומן חיים ויזואלי המספר על השתנותה. מסע בזמן כשכל זמן מונצח וכל הזמן. לייפר דאג שלא ליפות בציוריו את המודליסטית שלו. הוא מבצע בציוריו סוג של חקירה רוחנית-פסיכולוגית שלה, ובדרך זו הוא הופך עצמו לאמן חוקר חיים.

הרקליטוס אמר ש"לעולם איננו דורכים באותו נהר", המים זורמים, הכל משתנה, הכל נע. כך גם תיאוריה של נינה בציורים. הם לא רק מה שנראו לאמן באופן פיזי, אלא מה שהוא הביא עימו באותו הזמן בה צייר אותה. נינה לא היתה עבורו רק מודל של מציאות חיצונית, אלא תוצר המשקף את האופן בו הוא התבונן בה באותו הרגע ממש, ומה שנגלה לעיניו דרך העין הפנימית שלו הכוללת חוויה, רגש, דמיון, נסיון אישי ומצב נפשי. אלה הם בעצם החומרים הפוטנציאליים של המציאות, ואלה הם רק חלק מהחומרים שבהם השתמש לייפר. חומרים נוספים היו המציאות החיצונית שעליה הוא התבונן וחומרי הציור בהם השתמש.

בשורש המילה דיוקן בשפה העברית נמצאת גם המילה דיוק. האם הכוונה היא לצייר באופן מדוייק את מה שרואים באופן גלוי במציאות, בזמן הנכון? והאם מדובר בקשר שבין דיוקן ודיוק במובן העמלני של הפעולה (לצייר בדיוק את מה שרואים), או שמא המילה דיוקן מוליכה אותנו אל המושג בשפה היוונית – דיו איקון, שמשמעו אומרת "כפל פנים"? דבר המחזיר אותנו להבנה שמה שנראה על פני השטח – הפנים, הוא רק המעטה של מה שנמצא מתחת לפניו – הפנים. בבחינת כל סדרת ציורי נינה, אשר הוכנה ברובה בסטודיו בביתם של בני הזוג, נמצא מרחב מנותק מהמציאות ומהזמן השוטף, שכן לייפר דאג להשאיר את הרקע סביב דיוקנה או דמותה השלמה מופשט לגמרי. בפעולה זו הוא יצר סביבה וזמן אחרים, כאלה שהם מחוץ לזמן ומעל לזמן.

האמן בוחר לצייר את נינה, המודל האישי הקרוב אליו ביותר. תיאוריה מתאפיינים בהשפעה חזקה מאמנות הציור הבארוקי בה הושם דגש על רגשנות, מורכבות, מיזוג ניגודים ותנועה. הוא מתבונן בה מקרוב ומצייר כל

Nina

In this series Leifer focuses on depicting his wife Nina - her face, her complete figure, or details of her.

Leifer's ability to see Nina, the subject of his paintings, confirms a kind of penetrating vision crossing borders and time. Leifer mixes his emotional and practical world when he paints her. Her face seems to flow with him and raises her gaze to him. This is how the artist created for Nina a kind of visual diary of her life that tells about her transformation. A journey in time, when each time is immortalized, all the time.

Leifer takes care not to embellish his model in his paintings. He carries out a kind of spiritual-psychological investigation of her, and in this way he becomes an artist who investigates life.

Heraclitus said "No man ever steps in the same river twice", the water flows, everything changes, everything moves. The same is true of Nina's depiction in the paintings. They are not only what appears to the artist physically, but what he brings with him at the time he paints her. For him, Nina is not just a model of external reality, but a product reflecting the way he observes her at that very moment, and what is revealed to him through his inner eye, which includes experience, emotion, imagination, personal experience and state of mind. These are in fact the potential materials of reality, and these are only some of the materials Leifer uses. Others are the external reality he observes and the painting materials he uses.

At the root of the word "portrait" in Hebrew ("deyokan") is also the word "accuracy" ("diuk").

Is the intention to accurately draw what one sees openly in reality, at the right time? And is there a connection between portraiture and accuracy in the sense of the craft (drawing exactly what you see), or does the word 'deyokan' lead us to the concept in the Greek language - *diogenes*, which literally

means "double face"? This brings us back to the understanding that what we see on the surface - the face, is only the least of what lies beneath the surface - the face.

Examining the entire series of Nina paintings, which were mostly made in the studio at the couple's home, one finds a space disconnected from reality and current time, since Leifer is careful to leave the background around her portrait or her entire figure completely abstract. By doing so he creates a different environment and time, one that is outside of time and above time.

The artist chooses to paint Nina, the closest personal model to him. Her depictions are characterized by the strong influence of the art of baroque painting, in which emphasis is placed on emotionality, complexity, blending contrasts and movement. He observes her closely and draws every wrinkle or fold of skin on her body, while precisely tracing the smallest details. Leifer also creates drama in the depictions by a play of light and shadow (*chiaroscuro*). Plays of light and shadow recall the paintings of Michelangelo Merisi da Caravaggio (1557-1610), who pioneered the baroque style of painting in Italy. Like Caravaggio, Leifer also appeals to the senses, to the emotions, to the imagination, while striving to achieve astonishing results that will charm and captivate the hearts of the viewers.

The composition in the series of Nina paintings is not tightly organized, but allows the viewer to imagine what is beyond the boundaries of the painting format. Nina is depicted with great sensuality. Her body emphasizes the round shapes of female organs. These may be illuminated and visible, or they may be dark and hidden.

The depictions of Nina record intimate moments, preserving the memory of their actual formation behind closed doors. The emotional place of the artist and his wife, who serves as a model for his painting. Those intimate moments of creation that are always secret, and are in stark contrast to their brash public nature as paintings hanging on the wall for all to see. In this way, Leifer turns the viewer of the series of Nina paintings into a kind of open voyeur, who, instead of crouching behind the keyhole, wears the hat of an art lover.

בוקר, 77/114.5 ס"מ, 2018
Morning, 77/114.5 cm., 2018

בוקר, 61/97 ס"מ, 2015
Morning, 61/97 cm., 2015

המודל שלי, 60/90 ס"מ, 2020
My Model, 60X90 cm., 2020

מנוחה, 102/76 ס"מ, 2013
The Rest, 102x76 cm., 2013

שינוה, 105/70 ס"מ, 2019
Sleep, 105/70 cm., 2019

מוסיקה, 100/70 ס"מ, 2020
Music, 100X70 cm., 2020

המוזזה שלי, 80/60 ס"מ, 2017
My Muza, 80/60 cm., 2017

נינוצ'קה 3, 80/80 ס"מ, 2020
Ninotchka 3, 80/80 cm., 2020

שינה, 66/86.3 ס"מ, 2008
Sleeping, 66/86.3 cm., 2008

בוקר, 90/70 ס"מ, 2010
Morning, 90/70 cm., 2010

נינוצ'קה 2, 50/50 ס"מ, 2020
Ninotchka 2, 50/50 cm., 2020

נינוצ'קה, 50/50 ס"מ, 2020
Ninochka, 50/50 cm., 2020

נינוצ'קה, 50/60 ס"מ, 2018
Ninotchka, 50/60 cm., 2018

נינה, 60/50 ס"מ, 2013
Nina, 60/50 cm., 2013

Portraits

In painting portraits of young and old people, Leifer tries to preserve what cannot be preserved - that elusive and fundamental essence of human life, at the same time embodying a despairing gesture to the need to recognize the end of life. These portraits are therefore one of Leifer's challenging ways of capturing both the internal and the external essence of that person, and challenging the passage of time.

In each of the portraits, Leifer tries to discover the secret behind the shell/the outward appearance of the subject, and to reveal the human and intimate side beyond the physiognomic resemblance. In some cases he will draw the object of his painting within a room, in other cases against an open landscape. In most cases the portrait is painted on an abstract background. In order to enrich the psychological information about the character, in addition to the body language and facial expressions, Leifer adds to the portrait objects that are linked to the subject or hint at his occupation.

Leifer has a special fondness for depicting people in their twilight years. They are mainly family members, friends or anonymous people whom he met on the street. Their portraits express fatigue, lethargy, concern or contemplation. The furrowed wrinkles on their faces and their wasted arm muscles further intensify the feeling of the end of the road. The portraits of young people, on the other hand, naturally express optimism and a great deal of vitality.

בציור דיוקנאות אנשים צעירים ומבוגרים מנסה לייפר לשמר את שאינו ניתן לשימור - את אותה מהות חמקמקה והמכוננת חיי אדם, ובה בעת גלומה בה מחווה נואשת לצורך להכיר בקץ החיים. דיוקנאות אלו הם איפוא אחת הדרכים המאתגרות של לייפר להנצחת מהותו של אותו אדם חיצונית ופנימית גם יחד, וקריאת תיגר על הזמן החולף.

בכל אחד מציורי הדיוקן מנסה לייפר לגלות את הסוד שמאחורי הקליפה/ החזות החיצונית של האדם המצוייר, כמו גם לחשוף את הצד האנושי והאינטימי שלו מעבר לדמויות הפיזיונומיות. יש והוא יצייר את מושא הציור שלו בתוך חדר, יש והוא יצייר אותו בנוף הפתוח. ברב המקרים הדיוקן יצוייר על רקע מופשט. כדי להעשיר את המידע הפסיכולוגי על הדמות, בנוסף לשפת הגוף שלה והבעות פניה, יוסיף לייפר לדיוקן חפצים המקושרים לו או כאלה אשר ירמזו על עיסוקו.

חיבה מיוחדת יש ללייפר לתיאור אנשים בערוב ימיהם. הללו יהיו בעיקר בני משפחה, חברים או אנונימיים שפגש ברחוב. הדיוקנאות שלהם יביעו עייפות, לאות, דאגה או הירהורים. הקמטים החרושים בפניהם ושרירי זרועותיהם המדולדלים יעצימו עוד יותר את תחושת סוף הדרך. הדיוקנאות של הצעירים לעומתם יביעו, מן הסתם, אופטימיות ומידה רבה של חיוניות.

סבתא פניה, 42/42 ס"מ, 2015
Grandmother Fania, 42/42 cm., 2015

סבתא פניה, 45/45 ס"מ, 2018
Granny Fania, 45/45 cm., 2018

זיקנה, 82/66 ס"מ, 2012
Old Age, 82/66 cm., 2012

דיוקן אישה, 50/50 ס"מ, 2015
Portrait of a Woman, 50/50 cm., 2015

דיוקן גבר, 50/50 ס"מ, 2015
Portrait of a Man, 50/50 cm., 2015

מארק, 50/60.5 ס"מ, 2016
Mark, 50/60 cm., 2016

דיוקן גבר, 40.5/40.5 ס"מ, 2015
Portrait of a Man, 40.5/40.5 cm., 2015

אירנה, 63.3/54 ס"מ, 2015
Irite, 63.3/54 cm., 2015

רימוליה, 50/61 ס"מ, 2015
Rimolia, 61/50 cm., 2015

רימה, 95.5/70 ס"מ, 2013
Rima, 95.5/70 cm., 2013

Paintings of dogs

ציורי כלבים

Man's best friend, the dog, has an important place in Leifer's work. The dogs are depicted in a number of paintings in a hyper-realistic style, which he characterizes by using monochromatic colors on the scale between white and brown.

A focused observation of the dog paintings shows that with his brush, the artist has been able to capture authentic moments in their lives such as waiting for their owner, standing guard, wandering or resting.

לרע הטוב ביותר של האדם – הכלב, מקום חשוב ביצירתו של לייפר. הוא מתואר במספר ציורים בסגנון היפראליסטי, אותו הוא מאפיין בשימוש בצבעים מונוכרומטיים על הסקלה שבין הלבן לחום.

בהתבוננות ממוקדת בציורי הכלבים ניכר כי האמן הצליח לקלוט במכחולו רגעים אותנטיים בחייהם כמו: המתנה לבעלים, עמידה על המשמר, שוטטות או מנוחה.

כלב בעיר מטרסה, איטליה, 61/89 ס"מ, 2023
A Dog in Matera, Italy, 61/89 cm., 2023

ציפייה ארוכה, 120/80.5 ס"מ, 2021
Long waiting, 120/80.5 cm., 2021

כלב לבן, 60.5/100 ס"מ, 2016
White Dog, 60.5/100 cm., 2016

טיול, 86.5/72 ס"מ, 2023
A Trip Outside, 86.5/72 cm., 2023

סדרה יוצאת דופן של לייפר, המורכבת משישה ציורים בלבד, מתארת סצנות סוריאליסטיות -הומוריסטיות. התנסות האמן בסגנון זה מתכתבת עם יצירות מופת של אמנים כמו: אברהם מיגנון, הולנדי מהמאה ה-17 בציורו: "זר הפרחים שהתהפך"; פייר בונאר הצרפתי ביצירתו: "החתול הלבן", 1894; ג'ורג' ואן רוסן השבדי בציורו: "הספינקס", 1907; אדוארד מונק הנורבגי ביצירתו: "כלב רוסן", 1938-1943.

בכל הציורים בסדרה זו של לייפר מתקיימות סצנות מוזרות, השזורות לעיתים בהומור: בציור אחד מתוארים גברים ונשים מתבוננים בהשתאות בירח. תלבושתם יוצאת דופן. אל הסצנה מתווספים חתול בעל פרווה מנומרת ועכברון שחור. האם אלה הם מוכי/חולי ירח, הקמים ממשכבם בלילה ומתהלכים תוך כדי שנתם ברחובות? או אולי הכוונה של האמן היא לתאר את אנשי העיירה היהודית חלם שבפולין, שברחובותיה לא היו מנורות, וכדי להאיר אותם הם תפסו את השתקפותו של הירח במילואו בתוך חבית עם מים, במטרה להוציאו מהחבית ותלותו בשמיים בלילות החשוכים? בציור שני מופיעות דמויות ביזאריות, הדומות לאלה שבציור הראשון. הפעם הן מסבות סביב שולחן ואוכלות בתאוותנות רבה, בידיהן בלבד, חלקי עוף. ברקע - דמויות נוספות, המנסות ללכוד תרנגולות ואחד שכבר הצליח לתפוס אחת מהן. האדם שמשמאל מגיש לסועדים ביצים, המפוזרות גם על השולחן לצד כוסית משקה. הסעודה מתרחשת, פעם

נוספת, בשעת לילה. ברקע - בתים המאזכרים את אלה שבעיירות היהודיות במזרח אירופה. האם ההתרחשות קורת שוב בעיירה חלם? בציור השלישי בסדרה מתוארים זוג גברים וכלב מלקקים גלידה הנתונה בגביע. הדמויות יושבות בסוכת חוף, כשברקע מפרץ בו עוגנת ספינה, נוף הררי ושחפים לבנים מתעופפים. הצבעוניות היא דמיונית והולמת מאוד את הדמויות המעוותות והמוזרות. על אף הדימויים המצויירים ברובד האחורי, מתקבל הרושם שהציור שטוח לגמרי. תיאור סוריאליסטי על גבול הביזארי מופיע גם בציור הרביעי בו ציפור ענק תופסת כמעט את כל פורמט היצירה, כשהרקע לה משלב בתוכו דגמים אורנמנטליים/סכמטיים בצבעי בורדו, זהב, כחול ושחור. איזכור נוסף למראה העיירה היהודית של מזרח אירופה נמצא בציור החמישי, בו מתוארים בתי העיירה הבנויים מעץ או מאבן, ישישה כפופה עם מקל הליכה פוסעת לעבר ביתה כשסביבה: תרנגול, כלב ועורבים. האם העורבים השחורים מסמנים את קיצה הקרב של העיירה? הציור השישי והאחרון בסדרה משלב דימויים מהציורים הקודמים: ירח תלוי בשמיים כהים; חוף ים עם ספינה; נוף הררי באופק. לאלה נוסף בציור זה ברובד הקדמי שלו מלך, שעל חליפתו אותות מלחמה, מטייל על חוף הים כשהוא אוזח בידו האחת בילד מחופש לליצן (או ליצן החצר שלו?) ובידו השנייה בילדה מתולתלת, המחזיקה בלון. צבעוניותו של ציור זה, כמו קודמו, מתאפיינת בטונאליות של לבן עד חום, וכיתר כל הציורים הקודמים בסדרה אף הוא נטול פרספקטיבה, ענין ההופך אותו להיות שטוח לגמרי.

פייר בונאר, "החתול הלבן", 1894, צרפת
Pierre Bonnard, The White Cat, 1894, France

אברהם מיגנון, "זר הפרחים שהתהפך", שמן על בד, המאה ה-17, הולנד
Abraham Mignon, The Overturned Bouquet, 17th century, Holland

Humorous elements

An extraordinary series of only six of Leifer's paintings depicts surrealist-humorous scenes.

The artist's engagement in this style corresponds with masterpieces by artists such as Abraham Mignon, a Dutch painter of the 17th century, in "The Overturned Bouquet"; the French Pierre Bonnard in his painting of "The White Cat", 1894; Swedish painter Georg von Rosen in "The Sphinx", 1907; and Norwegian Edvard Munch in his work "Angry Dog", 1938-1943.

In all the paintings in this series by Leifer strange scenes take place, sometimes interwoven with humor:

In one painting, men and women are depicted gazing in wonder at the moon. Their outfit is unusual. A cat with spotted fur and a black mouse are added to the scene. Are these moonstruck people who get up from their beds at night and sleepwalk through the streets? Or perhaps the artist's intention is to depict the people of the Jewish town of Chelm in Poland, whose streets had no streetlights and in order to illuminate them they caught the reflection of the full moon in a barrel of water, so as to take it out of the barrel and hang it in the sky on dark nights?

In a second painting, bizarre figures appear, similar to those in the first painting. This time they are gathered around a table and greedily eating pieces of chicken with their hands. In the background are more characters, trying to catch chickens, and one who has already managed to catch one. The person on the left serves eggs to the diners, which are also scattered on the table next to a glass of drink. The feast takes place, once again, at night. In the background - houses

reminiscent of those of the Jewish towns in Eastern Europe. Is this event again happening in Chelm?

In the third painting in the series, a couple of people and a dog are depicted licking an ice cream in a cone. The figures are sitting in a gazebo on the beach, and in the background is a bay where a ship is anchored, a mountain landscape, and white seagulls flying around. The coloring is imaginative and very appropriate to the distorted and strange figures. Despite the images painted on the back layer, the impression is that the painting is completely flat. A surreal depiction, bordering on the bizarre, also appears in the fourth painting in which a huge bird occupies almost the entire format of the work, with the background incorporating ornamental/schematic patterns in burgundy, gold, blue and black colors. Another reminder of the Jewish town of Eastern Europe is found in the fifth painting, which shows the wooden or stone houses of the town, a bent old woman with a cane walking towards her house, and around her a rooster, a dog, and crows. Do the black crows mark the approaching end of the town?

The sixth and last painting in the series incorporates images from the previous paintings: a moon hanging in a dark sky; a beach with a ship; a mountain landscape on the horizon. Added to these, in the front layer of this painting is a king, wearing war insignia, walking on the beach and holding by one hand a boy dressed as a clown (or his court jester?) and by his other hand a curly-haired girl holding a balloon. The coloring of this painting, like its predecessor, is characterized by a tonality of white to brown, and like all the previous paintings in the series, it also lacks perspective, making it completely flat.

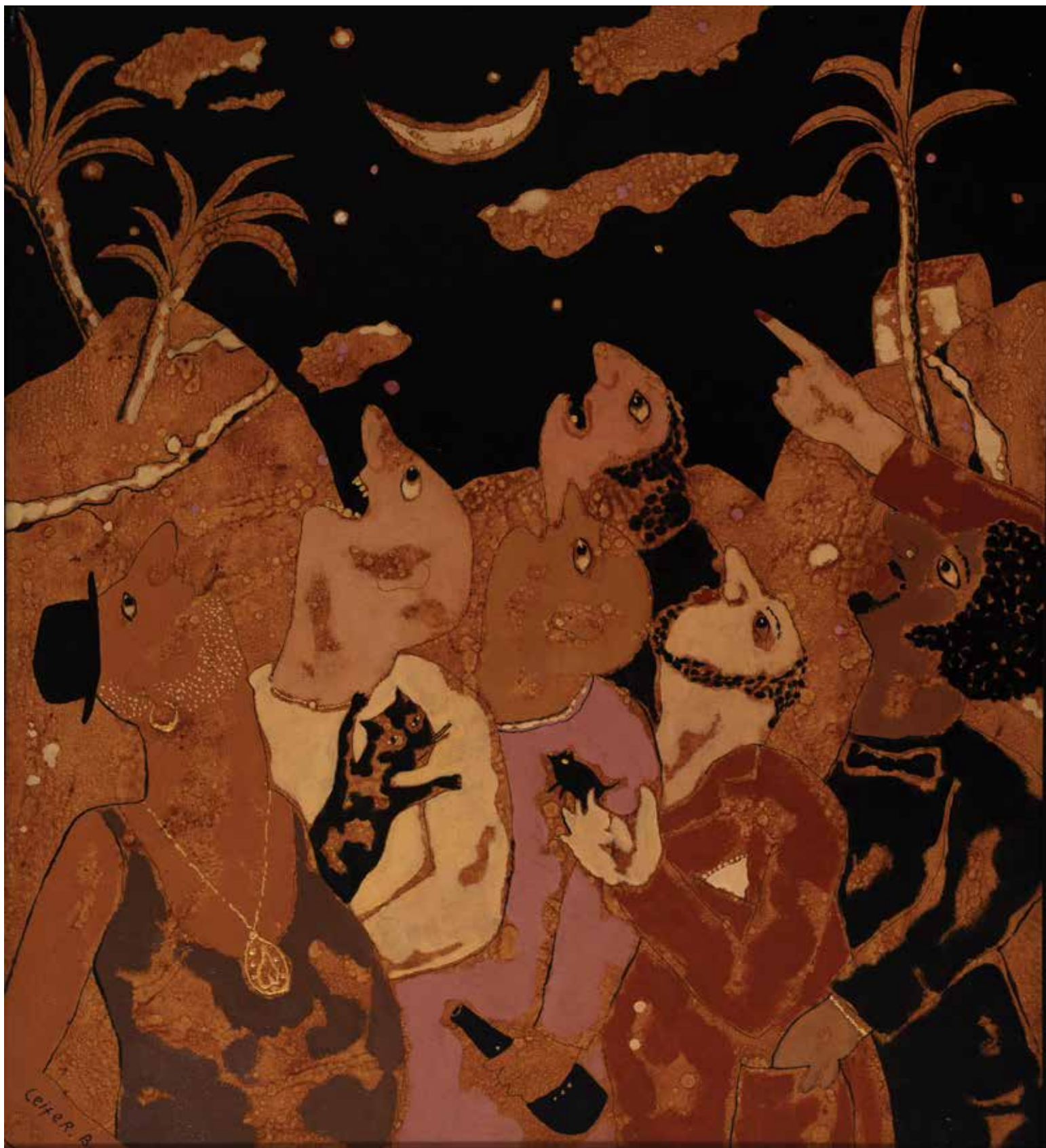

אדוארד מונק, כלב רוטן, 1938-1943, נורווגיה
Edvard Munch, Angry Dog, 1938-1943, Norway

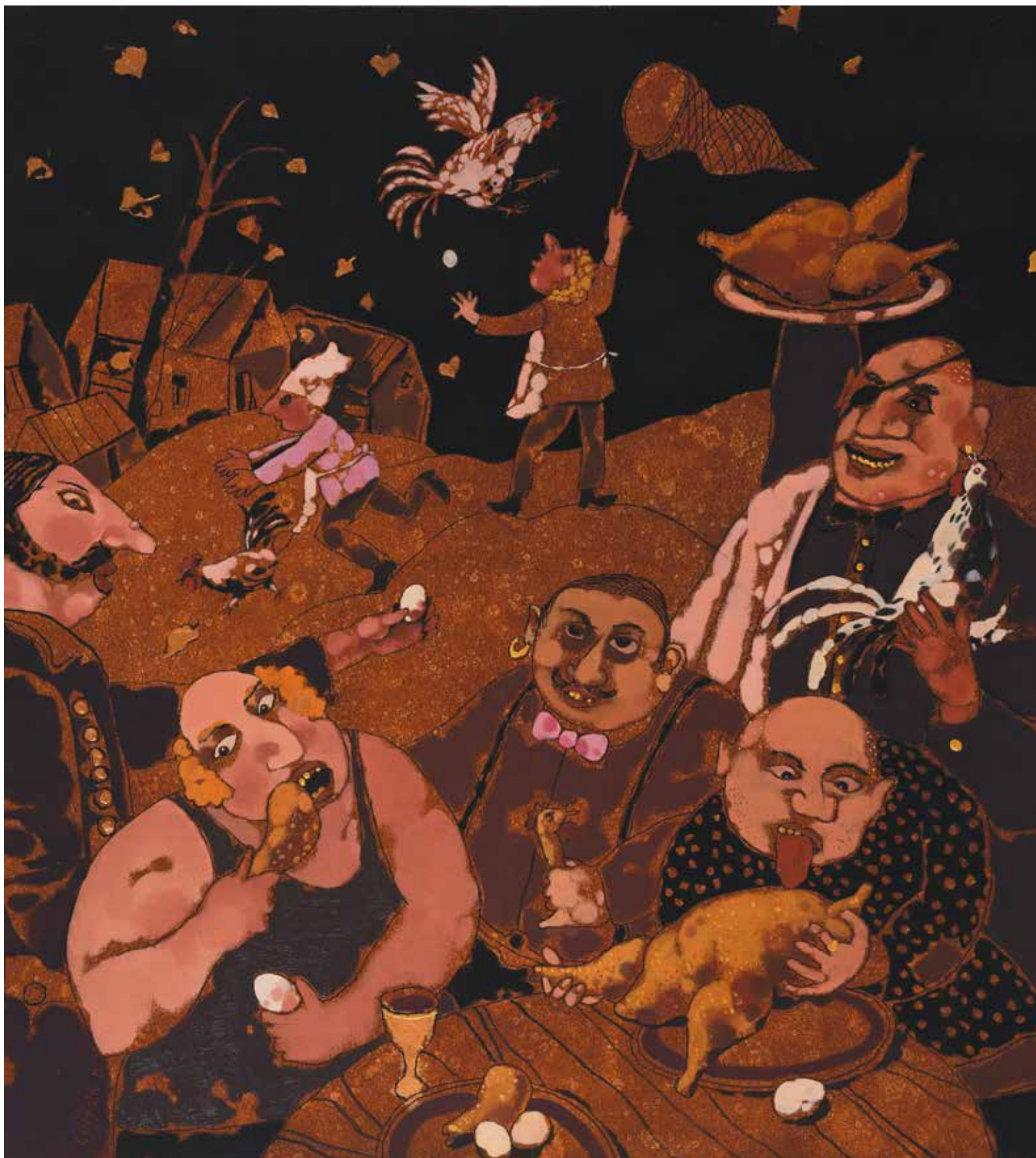
ג'ורג' ואן רוטן, הספינקס, 1907, שוודיה
Georg von Rosen, The Sphinx, 1907, Sweden

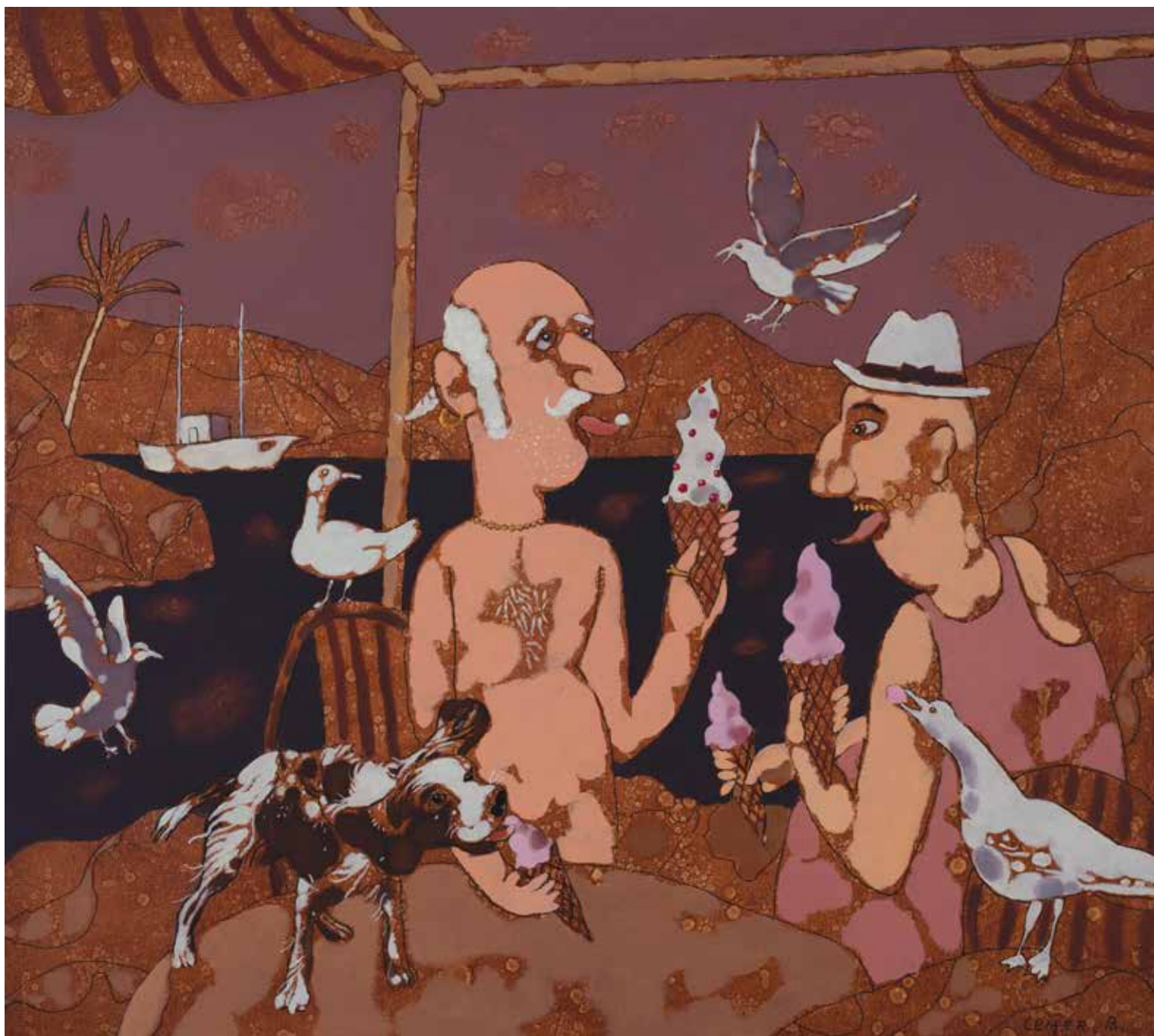
מוכי ירח, 100/90 ס"מ, 2018
Lovers of the moon, 100/90 cm., 2018

זוללי עופות, 100/90 ס"מ, 2018
Chicken Lovers, 100/90 cm., 2018

אוהבי הגלידה, 90/100 ס"מ, 2018
Ice Cream Lovers, 90/100 cm., 2018

סוריאליזם, 71/86 ס"מ, 2018
Surrealism, 71/86 cm., 2018

המלך מטייל, 70/90 ס"מ, 1993
The King is Going, 79/90 cm., 1993

שלכת בעיירה, 90/100 ס"מ, 2021
Leaf Fall in the Province, 90/100 cm., 2021

טבע דומם, פרחים, שיחים ועצים

אמן לא ידוע, קערת תאנים, פרסקו, פומפיי, 79 לספירה
Unknown artist, Basket of Figs, fresco, Pompeii, 79 A.D.

מיכלאנג'לו מריזי דה קאראווג'ו, סלסילת פירות, שמן על בד, 46/64.5 ס"מ, 1596
Michelangelo Merisi da Caravaggio, Fruit Basket, oil on canvas, 46/64.5 cm., 1596

ציורי טבע דומם של לייפר הם ציורים מבויימים, המהווים מעין "במות" בזעיר אנפין. האמן הוא זה שבחר, הניח וסידר את החפצים השונים על משטחים כאלה ואחרים (שולחן, איצטבה) כאוות נפשו, והם מהווים עדות מעברו של לייפר כצייר תפאורות תיאטרון. נעדרים בציורים בסדרה זו דמויות אדם ונוף פנורמי.

המוצגים לראווה משקפים מציאות נבחרת, גם אם חלקית, של הקיום האנושי היומיומי: ירקות שונים, פירות בסלסלה, מיני מאכלים וכלי מטבח. ציורם של אלה חביב ומועדף אצל ציירים בסגנון ההיפריאליסטי, וכמובן גם על לייפר, משום האתגר שמציבים המרקמים המיוחדים ותרכובות הצבעים העשירות שלהם. עמידה באתגר זה מצביעה על מיומנותו הגבוהה של לייפר, המומחשת בסדרת ציור כמעט "אכיל" ומגרה את כל החושים, יחד עם דגש שעשה על התאורה הנופלת על הדימויים – לה הוא מייחס חשיבות רבה.

המתבונן בציורים מסוגה זו של לייפר נוקט דרך של הסתכלות מקרוב – תקריב. מבט היוצר תחושת אינטימיות כלפי החפצים/מזונות המתוארים. זווית הצפייה בציורי הטבע דומם של לייפר היא אותה זווית הצפייה החזיתית-מסורתית, שהופיעה כבר בציורי טבע דומם על קירות בית מפומפיי מהמאה ה-1 לספירה; זו המופיעה בטבע דומם שצייר מיכלאנג'לו קאראווג'ו במאה ה-16 ובציורי האמנים הפלמיים וההולנדים מהמאות ה-16-18. מקבץ החפצים נראה בשלמותו, כשהמשחק אותו עושה האמן באור ובצל מקנה לציור נפח ופרספקטיבה.

במספר ציורים של טבע דומם מתאר לייפר בצבעוניות מונוכרומטית של גווני לבן, כלי מטבח ואירוח ולצידם ביצים. צבעוניות זו מתכתבת, באופן מושלם, עם שבירותותם של כלי הפורצלן הדקיקים והעדינים ושבירותן של הביצים. הבחירה להשתמש בסקלת צבעים בהירה מעצימה עוד יותר את אורך חייהם הקצר של דימויים אלה והתפוגגותם בבחינת "פייד אאוט".

תיאור טבע דומם של פירות בשלים, ירקות ומיני מזונות היווה באמנות המאות ה-16-18 ביקורת על ההפרזה בזלילת מטעמים, משמע – חטא הגרגרנות והריקנות הנקשר לוואניטס, אשר עמד בנצרות בניגוד מוחלט לעוניה של משפחת ישו ולתכונת החסד והנדיבות כלפי הזולת של אימו. תיאור של לחם קושר באמנות אותן מאות ללחם

אברהם ואן בירן, טבע דומם עם דגים, שמן על בד, 71.4/92.4 ס"מ, 1650
Avraham van Beyeren, Still Life with Fish, oil on canvas, 71.4/92.4 cm., 1650

יאן ברויגל האב, פרחים באגרטל עץ, שמן על עץ, 66/50.5 ס"מ, 1603
Jan Bruegel the Elder, Flowers in a Wooden Vessel, oil on wood, 66/50.5 cm., 1603

הקודש, הדגים – לאחד מניסי ישו המוזכרים בברית החדשה, ותיאור גווית ארנב או ראש כרות של עגל, הם מטפורה לגוויות אנושיות ולמוות הבלתי נמנע של בני האדם.

פירות וירקות בשיא יופיים, נטולי כל דופי ופגם המתוארים ביצירותיו של לייפר משדרים נצחיות. דהיינו – חוקי הטבע אינם חלים עליהם. הם אינם נרקבים כי הם אידאליים ומקומם, לכן, במחוזות שמעבר למציאות. פירות, ירקות, לחם, דגים, סרטנים, ארנב או עגל אמיתיים רחוקים מלהיות נצחיים ודינם, כדין כל אורגניזם, להתקיים רק לפרק זמן מוגבל וסופי.

בדומה להם ציורי הפרחים בסלסלה או באגרטל שצוירו אצל לייפר בתקריב, המצביעים על שפע יוקרתי ונושאים מסר חינוכי בגנות הרכושנות והראוותנות. תיאורים אלה של פרחים בשיא תפארתם מרמזים בנוסף, על אשליית חיי הנצח: למרות נראותם הרעננה כשהם טבולים במי האגרטל, מאחר שנעקרו מהאדמה דין ימיהם נקצב לימים ספורים בלבד. תיאורים של פרחים באגרטל דומים לאלה של לייפר, הנושאים את אותן המשמעויות, נמצאים ביצירות רבות של אמנים מפלנדריה והולנד מהמאות ה-16-17.

גם הפרחים ביצירותיהם, בדומה לפרחים של לייפר, כמו היו מזמנים אותנו, הצופים בהם, להתקרב אל פורמט הצורך, למשש ולחוש את עלי כותרתם העדינים ולשאוף את ניחוחם...

לצד תיאורי טבע דומם, הנושאים משמעויות עמוקות מעבר למתואר, מצייר לייפר סדרת ציורים של עצי פרי ארץ ישראלים אופייניים כמו: אפרסק, שזיף, שקד, לימון, תפוז ורימון. לציודם, ציורים של שיחי צבר והרדוף השכיחים בנוף המקומי. תיאורים נטורליסטים אלה של שיחים או עצים בעונת השלכת, בימי פריחה או כשהם נושאים פרי, מצביעים על החיבור העמוק של האמן עם נוף המולדת החדשה אליה הגיע בבגרותו.

Similar to these are the paintings of flowers in a basket or in a vase painted by Leifer in close-up, which indicate luxurious abundance and carry an educational message condemning possessiveness and ostentation. These depictions of flowers at the height of their glory also hint at the illusion of eternal life: despite their fresh appearance when immersed in the water of the vase, since they have been uprooted from the earth their life span is limited to only a few days. Depictions of flowers in a vase similar to those by Leifer, bearing the same meanings, are found in many works by Flemish and Dutch artists of the 16th-17th centuries. The flowers in their works too, similar to Leifer's flowers, seem to be inviting us, the viewers, to approach the painted format, to touch and feel their delicate petals and inhale their fragrance...

Alongside still life depictions, which carry deep meaning beyond what is depicted, Leifer has painted a series of paintings of typical Israeli fruit trees, such as the peach, plum, almond, lemon, orange and pomegranate. Next to them are paintings of the sabra and oleander bushes that are common in the local landscape. These naturalistic depictions of shrubs or trees in the fall, when they are flowering, or when they bear fruit point to the artist's deep connection with the landscape of the new homeland that he reached as an adult.

תותים, 35.5/51 ס"מ, 2023
Strawberries, 35.5/51 cm., 2023

Still life, flowers, bushes and trees

Leifer's still life paintings are staged paintings, representing a kind of "stage" in miniature. The artist is the one who chose, placed, and arranged the various objects on various surfaces (table, shelf) as he pleased, and they are evidence of Leifer's past as a painter of theater sets. Absent in the paintings in this series are human figures and panoramic views.

Those on display reflect a selected reality, even if partial, of everyday human existence: vegetables, fruits in a basket, different foods and kitchen utensils. Such paintings are loved and preferred by painters in the hyperrealist style, and of course also by Leifer, because of the challenge posed by their special textures and rich color combinations. Meeting this challenge is an indication of Leifer's high degree of skill, demonstrated in a series of paintings that are almost "edible" and stimulate all the senses, along with his emphasis on the illumination falling on the images - to which he attaches great importance.

Paintings of this type by Leifer have to be looked at from near - a close-up, a look that creates a feeling of intimacy towards the objects/foods depicted. The viewing angle in Leifer's still life paintings is the same traditional frontal viewing angle, already found in still life paintings on the walls of a house in Pompeii from the 1st century CE; the same as appears in a still life painted by Michelangelo Caravaggio in the 16th century, and in the paintings of Flemish and Dutch artists from the 16th-18th centuries. The group of objects is seen in its entirety, and it is the artist's play with light and shadow that gives the painting volume and perspective.

In a number of still life paintings, Leifer depicts kitchen and serving utensils in monochromatic colors of white tones, with eggs alongside to them. This color palette corresponds perfectly with the fragility of the thin and delicate porcelain dishes and the fragility of the eggs. The choice of using a light color scale further intensifies the short life of these images, and their dissipation in terms of "fade out".

A still life depiction of ripe fruits, vegetables and different types of food in the art of the 16th-18th centuries represented a criticism of excessive gluttony, meaning - the sin of gluttony and emptiness associated with Vanitas, which in Christianity was in complete contrast to the poverty of Jesus' family and the quality of kindness and generosity of his mother. A depiction of bread in the art of these centuries is related to the holy bread, the fish - to one of the miracles of Jesus mentioned in the New Testament, and the depictions of a rabbit carcass or the severed head of a calf are a metaphor for human corpses and the inevitable death of humans.

Fruits and vegetables at their peak of beauty, free of any blemish or defect, as depicted in Leifer's works convey timelessness. That is, the laws of nature do not apply to them. They do not rot because they are ideal, and their place, therefore, lies in the realms beyond reality. Real fruits, vegetables, bread, fish, crabs, rabbits or calves are far from being eternal and, like every organism, can only exist for a limited and finite period of time.

טבע דומם לבן, 61/51 ס"מ, 2015
White Still Life, 61/51 cm., 2015

טבע דומם לבן עם ביצים, 50/75 ס"מ, 2016
White Still Life with Eggs, 50/75 cm., 2016

טבע דומם בלבן, 50/75 ס"מ, 2021
White Still Life, 50/75 cm., 2021

לחם, 50/70 ס"מ, 2016
Bread, 50/70 cm., 2016

טבע דומם, 51/41 ס"מ, 2018
Still Life, 51/41 cm., 2018

דג, 78/61 ס"מ, 2008
Fish, 78/61 cm., 2008

טבע דומם עם דגים, 50/71.1 ס"מ, 2009
Still Life with Fish, 50/71.1 cm., 2009

טבע דומם עם דג, 60/60 ס"מ, 2021
Still Life with Fish, 60/60 cm., 2021

סרטונים, 40/60 ס"מ, 2012
Cray Fishes, 40/60 cm., 2012

סרטנים ובירה, 45.7/61 ס"מ, 2008
Crabs and Beer, 45.7/61 cm., 2008

ראש, 76.5/81 ס"מ, 2013
Head, 76.5/81 cm., 2013

ארנב, 70/115 ס"מ, 2019
Rabbit, 70/115 cm., 2019

שום, 60/80 ס"מ, 2023
Garlic, 60/80 cm., 2023

שום, 66/76 ס"מ, 2022
Garlic, 66/76 cm., 2022

לימונים, 50/70 ס"מ, 2021
Lemons, 50/70 cm., 2021

טבע דומם עם תה ולימונים, 40/60 ס"מ, 2021
Still Life with Tea and Lemons, 40/60 cm., 2021

רימונים, 35/45 ס"מ, 2022
Pomegranates, 35/45 cm., 2022

רימונים, 35/35 ס"מ, 2022
Pomegranates, 35/35 cm., 2022

רימונים, 50.5/72 ס"מ, 2023
Pomegranates, 50.5/72 cm., 2023

טבע דומם עם אפרסקים, 35/60 ס"מ, 2021
Still Life with Peaches, 35/60 cm., 2021

ויבורנום אדום, 45.7/61 ס"מ, 2010
Red Viburnum, 45.7/61 cm., 2010

טבע דומם עם דובדבנים, 45.5/60 ס"מ, 2020
Still Life with Cherries, 45.5/60 cm., 2020

ענבים, 40.5/60 ס"מ, 2022
Grapes, 40.5/60 cm., 2022

טבע דומם עם ענבים שחורים, 56/91.5 ס"מ, 2020
Still Life with Black Grapes, 56/91.5 cm., 2020

טבע דומם עם חבושים, 51/91.5 ס"מ, 2020
Still Life with Quinces, 51/91.5 cm., 2020

טבע דומם עם ענבים ורודים, 45/60 ס"מ, 2020
Still Life with Pink Grapes, 45/60 cm., 2020

טבע דומם עם תוכי, 46/66.5 ס"מ, 2012
Still Life with Parrot, 46/66.5 cm., 2012

טבע דומם עם ענבים ואגסים, 70/115 ס"מ, 2020
Still Life with Grapes & Pears, 70/115 cm., 2020

טבע דומם עם אפרסקים וענבים, 63/96.5 ס"מ, 2020
Still Life with Peaches & Grapes, 63/96.5 cm., 2020

אפרסקים, 50/60.5 ס"מ, 2022
Peaches, 50/60.5 cm., 2022

שסק, 40/60 ס"מ, 2013
Laquats, 40/60 cm., 2013

אפרסמונים, 50.5/70.5 ס"מ, 2013
Persimmons, 50.5/70.5 cm., 2013

תפוחי סתיו, 61.5/91.5 ס"מ, 2011
Autumn Apples, 61.5/91.5 cm., 2011

טבע דומם עם תמרים, 46/76.5 ס"מ, 2014
Still Life with Dates, 46/76.5 cm., 2014

טבע דומם עם משמשים, 61/76.5 ס"מ, 2015
Still Life with Apricots, 61/76.5 cm., 2015

טבע דומם עם תפוחים, 60/70 ס"מ, 2022
Still Life with Apples, 60/70 cm., 2022

אגסים, 45/70 ס"מ, 2016
Pears, 45/70 cm., 2016

טבע דומם עם מישמשים, 50.5/72.5 ס"מ, 2020
Still Life with Apricots, 50.5/72.5 cm., 2020

פריחת השזיף, 70/70 ס"מ, 2022
Pears, 45/70 cm., 2016

אפרסקים בפריחתם, 51/61 ס"מ, 2022
Blossoming Peaches, 51/61 cm., 2022

עץ אפרסק בשעת פריחה, 91.2/122 ס"מ, 2015
Peach Trees in Blossom, 91.2/122 cm., 2015

תפוזים, 60.5/70 ס"מ, 2022
Oranges on the Tree, 60.5/70 cm., 2022

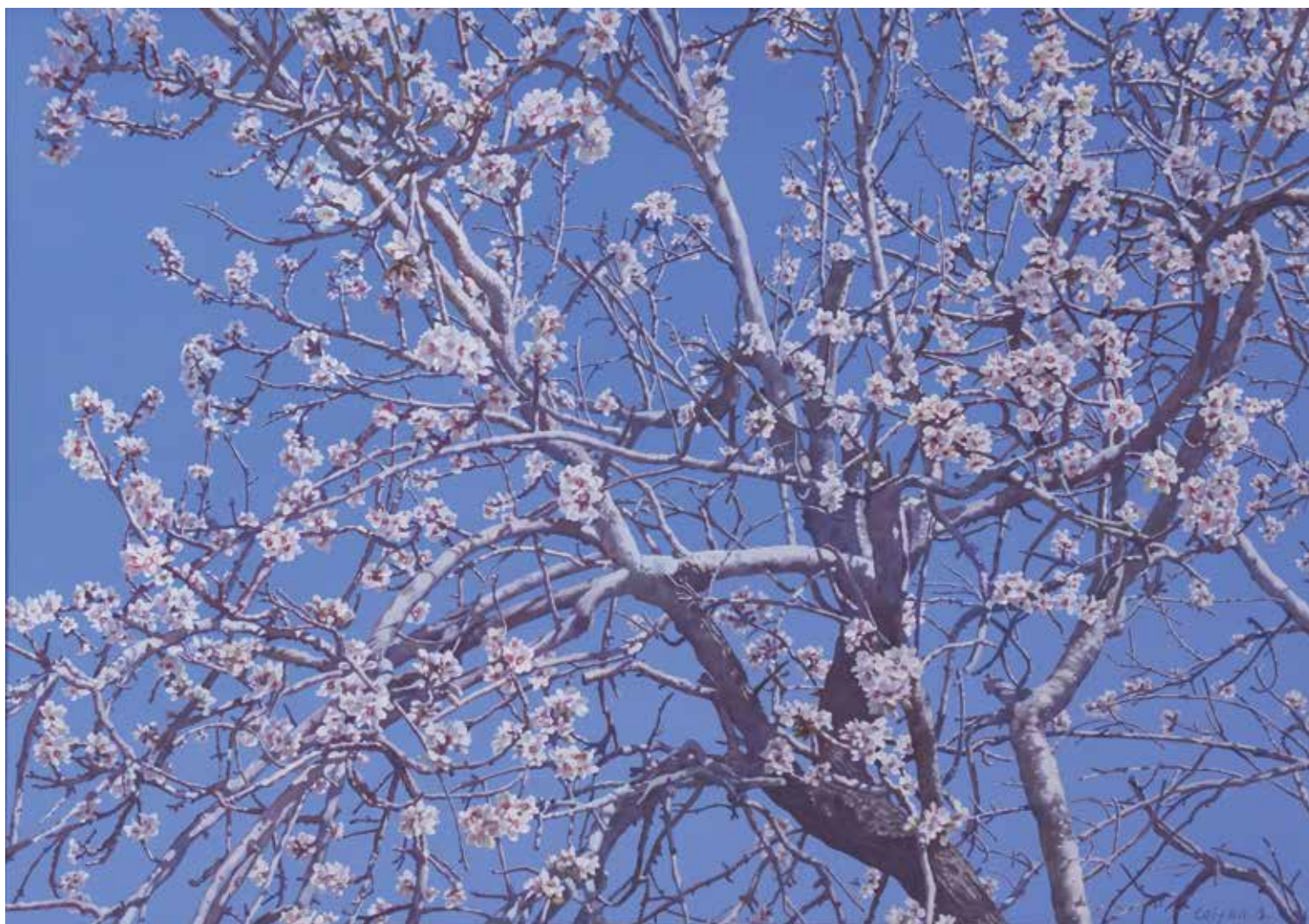

לימונים, 76.5/97.5 ס"מ, 2019
Lemons, 76.5/97.5 cm., 2019

פרחים, 50/60 ס"מ, 2021
Flowers, 50/60 cm., 2021

פריחת עצי השקד, 86.5/122 ס"מ, 2015
Almond Trees in Blossom, 86.5/122 cm., 2015

סתיו, 76.5/114.3 ס"מ, 2017
Autumn, 76.5/114.3 cm., 2017

הרדופים, 76.5/56 ס"מ, 2015
Oleander, 76.5/56 cm., 2015

קיץ, 65.5/76.5 ס"מ, 2014
Summer, 65.5/76.5 cm., 2014

פרחים, ס"מ 38.2/46, 2022
Flowers, 38.2/46 cm., 2022

פריחת הרימון, ס"מ 40/50, 2012
Pomegranates Flowers, 40/50 cm., 2012

פרחים, 80/79.5 ס"מ, 2021
Flowers, 80/79.5 cm., 2021

ורד המדבר, 50/80 ס"מ, 2020
Desert Roses, 50/80 cm., 2020

אחרי הגשם, 90/70 ס"מ, 2022
After the Rain, 90/70 cm., 2022

פרחים, 60/70 ס"מ, 2021
Flowers, 60/70 cm., 2021

פרחים, 30/40 ס"מ, 2023
Flowers, 30/40 cm., 2023

קקטוסים, 90/90 ס"מ, 2018
Cacti, 90/90 cm., 2018

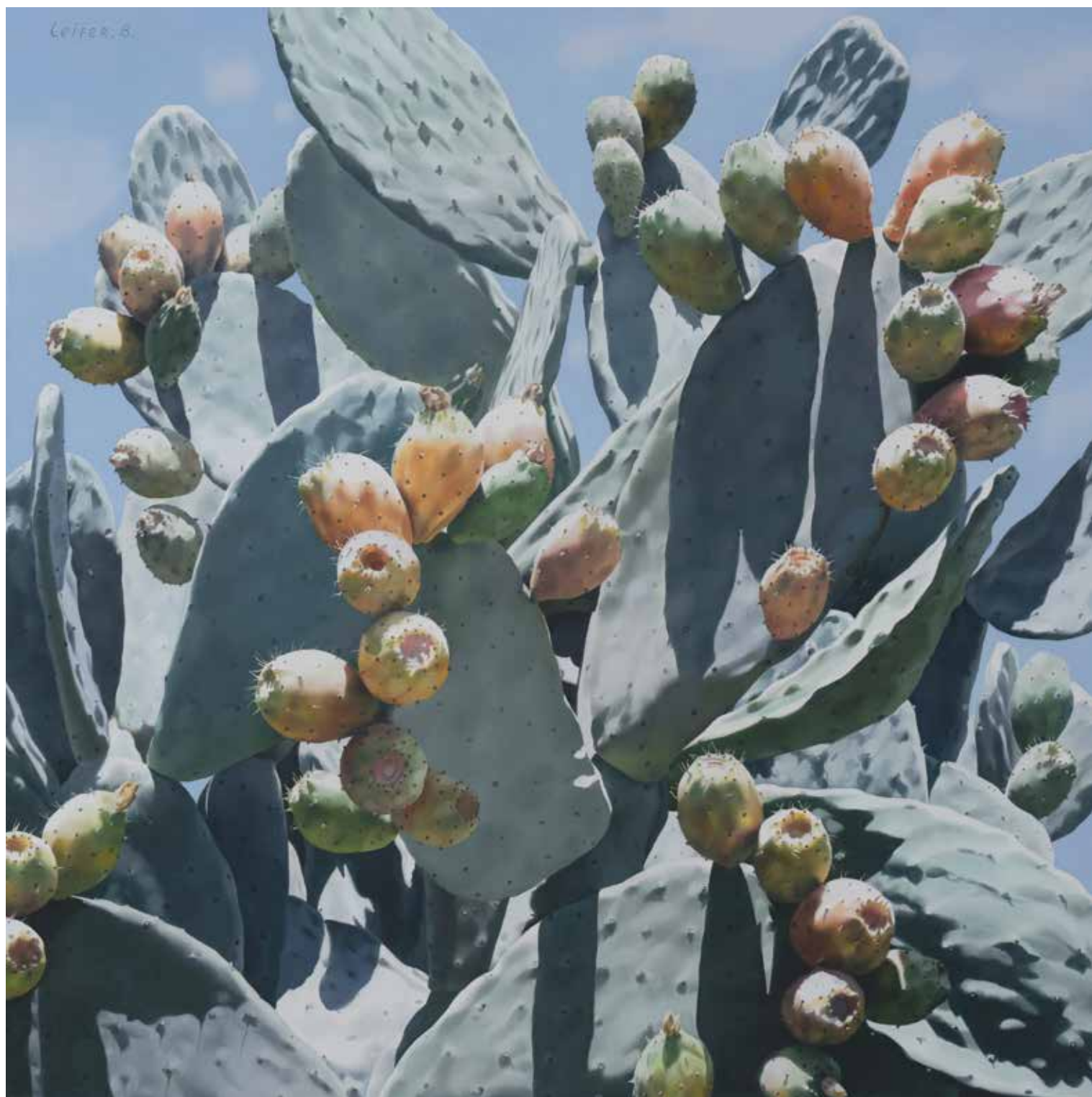

קקטוסים, 75/90 ס"מ, 2022
Cacti, 75/90 cm., 2022

קקטוס פורח, 80/120 ס"מ, 2021
Blooming Cactus, 80/120 cm., 2021

קקטוסים, 80/80 ס"מ, 2023
Cacti, 80/80 cm., 2023

חבצלות העמק, 40.5/50 ס"מ, 2021
Lilies of the Valley, 40.5/50 cm., 2021

חמניות, 86.5/86.5 ס"מ, 2012
Sunflowers, 86.5/86.5 cm., 2012

לילך, 65.5/76.5 ס"מ, 2019
Lilac, 65.5/76.5 cm., 2019

דליות עם תפוחים, 66/81.3 ס"מ, 2012
Dahilias with Apples, 66/81.3 cm., 2012

פרחים, 45/45 ס"מ, 2015
Flowers, 45/45 cm., 2015

ורדים לבנים, 65.5/60 ס"מ, 2015
White Roses, 65.5/60 cm., 2015

פרחים, 60/70 ס"מ, 2015
Flowers, 60/70 cm., 2015

זר דליות, 50.4/40.6 ס"מ, 2008
Bouquet of Dahlias, 50.4/40.6 cm., 2015

ורדים, 60/60 ס"מ, 2020
Roses, 60/60 cm., 2020

פרגים, 40/40 ס"מ, 2022
Poppies, 40/40 cm., 2022

דליות, 40/40 ס"מ, 2023
Dahilias, 40/40 cm., 2023

אדמוניות, 40/40 ס"מ, 2020
Peonies, 40/40 cm., 2020

אדמוניות, 50/50 ס"מ, 2019
Peonies, 50/50 cm., 2019

אדמוניות, 78/64.7 ס"מ, 2012
Peonies, 78/64.7 cm., 2012

נוף הוא דיוקן, ודיוקן הארץ כמוהו כדיוקן האדם, שהרי "האדם הוא תבנית נוף מולדתו", כפי שכתב המשורר שאול טשרניחובסקי. ובנוף אדמת הטרשים של המדבר היבש יתאר לייפר כבשים, עיזים, חמורים, את אנשי המדבר ומגוריהם.

הצבעוניות בכל סדרת ציורים זו היא נטורליסטית – מונוכרומטית, התואמת את גווני המדבר, ומדגישה את הטקסטורות החשופות והפריכות שלו. האור בכל היצירות הוא חזק ובוהק.

בדומה לציירי ארץ ישראל של שנות ה-30–50 כמו למשל לודוויג בלום בציוריו: מדבר יהודה (1948) והר שלמה (1950) אשר תארו את נופי המדבר הצחיחים, ושיקפו בעזרתם את המראה הרומנטי-אוריינטאלי של ארץ בראשית, כך גם ציורי המדבר של לייפר מהווים סוג של חיבור בין העבר ההיסטורי של הארץ לבין ההווה שלה כאן ועכשיו.

מבטו האוהב של לייפר מיטיב לתאר את נוף המדבר של ישראל, ובעיקר את זה של הרי יהודה, הנגב ומצפה רמון.

הנוף של האמן הוא נוף מדברי שכל אדם בארץ יזהה, אך בו בזמן הוא אינו נמצא בשום מקום, כי בציורים שלו יוצר האמן תמהיל בין הנוף החיצוני המוכר, ששימש לו השראה לבין הנוף הפנימי/אישי שלו, שאולי לא היה מוכר גם לו, ואשר איפשר לו להתוודע אליו בעת שהוא נוצר בידיו על הבד והפך להיות נוכח.

נוף המדבר בסדרה זו מהדהד לטבע, כפי שכתב גתה: "הטבע אינו מראה הדברים, אלא האופן שבו הדברים פועלים ללא כל התערבות מבחוץ".

הנופים משמשים ללייפר השראה ונקודת מוצא ובד בבד הם גם נכס מקודש המצוי בזיכרון החזותי והרגשי שלו, ולכן הוא מצייר את קווי מתארם ביראת קודש. כך הופכים הם להיות מקודשים עבורו, משום שהם הגיעו אליו מן החוץ, חדרו אל הפנים ובהמשך הפכו להיות תמהיל ומטאפורה למצבים נפשיים, היסטוריים ומורשתיים אותם הוא נושא.

לודוויג בלום, מדבר יהודה, שמן על בד, 1948
Ludwig Blum, Judea Desert, oil on canvas, 1948

לודוויג בלום, הר שלמה, שמן על בד, 1950
Ludwig Blum, Solomon Mountain, oil on canvas, 1950

Landscapes

Desert landscapes

Leifer's loving gaze is ideal for depicting the desert landscape of Israel, and especially that of the Judean Hills, the Negev and Mitzpe Ramon.

The artist's landscape is a desert landscape that every person in Israel will recognize, but at the same time it is nowhere to be found, because in his paintings the artist creates a mix between the familiar external landscape, which serves as his inspiration, and his own internal/personal landscape, which may not have been familiar to him either, and with which he is able to become familiar as it is created by his hand on the canvas and becomes present.

The desert landscape in this series echoes nature, as Goethe wrote: "Nature is not the appearance of things, but the way things work without any outside intervention".

The landscapes serve as inspiration and a starting point for Leifer, and at the same time they are also a sacred asset found in his visual and emotional memory, and so he draws their outlines with holy reverence. Thus they become sacred for him, because they have come to him

from the outside, penetrated into the interior, and then become a mix and a metaphor for emotional, historical and inherited states that he bears.

A landscape is a portrait, and the portrait of the land is the same as the portrait of the person, because "the person is the pattern of the landscape of his homeland", as the poet Shaul Tchernichovsky wrote. And in the landscape of the barren soil of the dry desert, Leifer depicts sheep, goats, donkeys, the people of the desert and their dwellings.

The color palette of this whole series of paintings is naturalistic - monochromatic, matching the shades of the desert, and emphasizing its exposed and friable textures. The light in all the works is strong and bright.

Like the painters of Israel of the 1930s - 1950s, such as Ludwig Blum in "The Judean Desert" (1948) and "Mount Solomon" (1950), who depicted the arid desert landscapes, and by means of them reflected the romantic-oriental appearance of the Land of Genesis, so the desert paintings of Leifer are also a kind of connection between the country's historic past and its present, here and now.

ים המלח, 71.1/96.8 ס"מ, 2013
Dead Sea, 71.1/96.8 cm., 2013

יום מפרך, 70/115.5 ס"מ, 2018
Hard Day, 70/115.5 cm., 2018

יום לוהט, 71/90 ס"מ, 2018
A Scorching Day, 71/90 cm., 2018

נוף, 90/100 ס"מ, 2021
Landscape, 90/100 cm., 2021

מצפה רמון, 80/120 ס"מ, 2021
Mitzpe Ramon Desert, 80/120 cm., 2021

מדבר יהודה 1, 86.3/100.3 ס"מ, 2016
Judean Desert 1, 86.3/100.3 cm., 2016

אמצע היום, 76.5/97 ס"מ, 2018
Midday, 76.5/97 cm., 2018

מדבר יהודה 3, 76.3/114.5 ס"מ, 2016
Judean Desert 3, 76.3/114.5 cm., 2016

מדבר יהודה 2, 76.3/116 ס"מ, 2016
Judean Desert 2, 76.3/116 cm., 2016

מסע ושכח, 67/116 ס"מ, 2010
Forgotten Journey, 67/116 cm., 2010

כפר נשכח, 71/86 ס"מ, 2019
Forgotten Village, 71/86 cm., 2019

ערב, 81.2/152.4 ס"מ, 2008
Evening, 81.2/152.4 cm., 2008

לילה, 90/140 ס"מ, 2012
Night, 90/140 cm., 2012

נופים ירוקים

Green landscapes

Alongside the series of desert paintings is Leifer's series of green landscapes.

Some of them depict a local landscape, such as Rosh Hanikra, a bird's eye view of the coastline; flocks of sheep grazing among olive groves around Jerusalem; or the boat anchorage in the old Jaffa port early in the morning.

Landscape paintings from other countries include flocks of sheep in the mountains of Georgia; a stream with verdant trees on its banks; old Toledo, characterized by its stone houses and the bridge over the Tajo River in naturalistic colors; the city of Matera in Italy and its houses, in a monochromatic color scale between white and brown; a view of a town in Tuscany at twilight, its houses painted in shades of orange-red; and a view of Venice, with its characteristic houses and gondolas reflected in the waters of the canal.

Not lacking in this series are landscapes that depict the seasons, such as fall, with the trees losing their leaves, or the beginning of spring, in the depiction of budding trees.

In both Leifer's desert landscapes and in his green landscape paintings there are hinted motifs of life and death: a single tree in the Dead Sea landscape is a metaphor for life and growth from the salty soil of the "Sea of Death"; an arid and desolate Arava landscape with a donkey is a reminder of the coming of the Messiah and resurrection of the dead; the landscape surrounding Jerusalem echoes the victory and sanctity of the city for the three religions. Death and rebirth are expressed, once again, in the paintings of trees in the fall and spring.

לצד סדרת ציורי המדבר עומדת סדרת הנופים הירוקים של לייפר.

חלקם מתאר נוף מקומי כמו: ראש הנקרה, מבט מהמצפור אל רצועת חוף הים; עדרי צאן במרעה בין מטעי זיתים בסביבות ירושלים או מעגן הסירות בנמל יפו העתיקה בשעת בוקר מוקדמת.

ציורי נוף ממדינות אחרות כולל: עדרי צאן בהרי גיאורגיה; נחל שלגדותיו עצים מוריקים; מראה טולדו העתיקה, המתאפיין בבתי האבן שלה והגשר על נהר הטחו בצבעוניות נטורליסטית; העיר מטרה שבאיטליה, ובתיה בסקלת צבעים מונוכרומטית שבין לבן לחום; מראה עיירה בטוסקנה בשעת דימדומים, כשבתי העיירה נצבעים בגוונים של כתום-אדום, ומבט לונציה עם הבתים והגונדולות האופייניים לה, המשתקפים במימי התעלה.

לא נפקד בסדרה זו מקומם של הנופים המתארים את עונות השנה כמו: סתיו עם עצים בשלכת או תחילת האביב בתיאור עצים מלבלבים.

הן בנופי המדבר והן בציורי הנופים הירוקים של לייפר נמצאים במרום מוטיבים של חיים ומוות: עץ בודד בנוף ים המלח מהווה מטפורה של חיים וצמיחה מתוך האדמה המלוחה של "ים המוות"; נוף ערבה צחיח ושומם עם חמור הוא איזכור לביאת המשיח ותחיית המתים; נוף סביבות ירושלים מהדהד את ניצחיותה וקדושתה של העיר לשלוש הדתות. מוות ותחייה מחודשת מתבטאים, פעם נוספת, בציורי העצים בסתיו ובאביב.

מנוחה, 70/105.5 ס"מ, 2019
Rest, 70/105.5 cm., 2019

גאורגיה, 90/120 ס"מ, 2019
Georgia, 90/120 cm., 2019

ירושלים, 87/122 ס"מ, 2018
Jerusalem, 87/122 cm., 2018

מטע זיתים, 91.3/122.3 ס"מ, 2015
Olive Orchard, 91.3/122.3 cm., 2015

ירושלים, 70/115 ס"מ, 2018
Jerusalem, 70/115 cm., 2018

גאורגיה, 80/120 ס"מ, 2019
Georgia, 80/120 cm., 2019

2022, נוף, 70/100 ס"מ
Landscape, 70/100 cm., 2022

סתיו, 80.5/120 ס"מ, 2019
Autumn, 80.5/120 cm., 2019

ראשית האביב, 76.5/114.5 ס"מ, 2019
Early Spring, 76.5/114.5 cm., 2019

בוקר, יפו, 89/117 ס"מ, 2012
Morning, Jaffa, 89/117 cm., 2012

ראש הניקרה, 96/90 ס"מ, 2023
Rosh Hanikra, 96/90 cm., 2023

מטרה, 71/86 ס"מ, 2023
Matera, 71/86 cm., 2023

טולדו, 91.5/122 ס"מ, 2012
Toledo, 91.5/122 cm., 2012

ונוציה, 91.4/121.9 ס"מ, 2018
Venezia, 91.4/121.9 cm., 2018

טוסקנה, 91.4/121.9 ס"מ, 2014
Tuscany, 91.4/121.9 cm., 2014

In style, Leifer's series of paintings of buildings stands between the figurative and the abstract.

In "Synagogue in Tel Aviv", "White Suite" and "Oriental Motif", there is a figurative description of buildings in which their outlines gradually fade into the abstract. The monochromatic coloring that the artist has chosen for these paintings also contributes to the dissolution of the images, to the point that it is difficult to distinguish them from their background. In the painting "Still Waiting", Leifer has chosen to use brown tonalities. The houses, as well as the trees, the donkey and the sky, merge into each other and flatten the outline.

The path to abstraction is demonstrated in three more paintings in the series, in which the artist depicts buildings in shades of one color: green, blue or yellow. In these paintings he 'dismantles' the structures, and depicts them in a style that is somewhere between the figurative, the cubist and the abstract. The background and the image (the buildings) receive the same weight and attention under his brush. The details in the buildings are minimalist and are expressed mainly in Leifer's play with the shades of the chosen color.

The inspiration for these paintings by Leifer, which fall between cubism and abstraction, is the painting by the Jewish-German painter Lionel Feininger "Barns at Night" (1930), in which the dominant tonality is shades of blue. The artist uses the same transition from the figurative to the abstract in the paintings "Oriental Motif" and "Pears in the Garden". In each of them he also uses one selected color: in the first - shades between yellow and brown, and in the second - shades of green.

סדרת ציורי המבנים של לייפר עומדת בסיגנונה בין הפיגורטיבי למופשט.

בציורים: "בית כנסת בתל אביב", "סוויטה לבנה" ו"מוטיב מזרחי" קיים תיאור פיגורטיבי של מבנים כאשר קווי מתארם הולכים ומתפוגגים לעבר המופשט.

הצבעוניות המונוכרומטית אותה בוחר האמן לציורים אלה, תורמת אף היא להתמוססותם של הדימויים, עד כי קשה להבחין בינם לבין הרקע שלהם. בציור "עדיין מחכה" בחר לייפר להשתמש בטונאליות חומה. הבתים כמו גם העצים, החמור והשמיים מתמזגים זה אל תוך זה וישטיחו את המתואר.

הדרך אל ההפשטה מודגמת בשלושה ציורים נוספים בסדרה בהם יתאר האמן מבנים בצבע אחד לגווניו:

ירוק, כחול או צהוב. בציורים אלה הוא 'יפרק' את המבנים, ויתארם בסגנון אשר יעמוד בין הפיגורטיבי, הקוביסטי והמופשט. הרקע והדימוי (המבנים) יקבלו תחת מכחולו את אותו משקל והתיחסות. הפרטים במבנים יהיו מינימליסטים ויתבטאו בעיקר במשחקים שיעשה לייפר בגווי הצבע הנבחר.

השראה לציורים אלה של לייפר, המתאפיינים בין הקוביזם למופשט מהווה ציורו של הצייר היהודי-גרמני ליונל פיינינגר "אסמים בלילה" (1930), בו הטונאליות השולטת היא גווני הכחול.

באותו מעבר מהפיגורטיבי למופשט משתמש היוצר בציוריו: "מוטיב מזרחי" ו"אגסים בגן". בכל אחד מהם גם יתקיים שימוש שלו בצבע אחד נבחר: בציור הראשון – בגוונים שבין צהוב לחום, ובשני – בגווני הירוק.

ליונל פיינינגר, אסמים בלילה, שמן על בד, 40/54 ס"מ, 1930 (אוסף מוזיאון ישראל, ירושלים)
Lyonel Feininger, Barns at Night, oil on canvas, 40/54 cm., 1930 (Israel Museum, Jerusalem)

סוויטה לבנה, 80/90 ס"מ, 2002
 White Suite, 80/90 cm., 2002

בית כנסת בתל אביב, 65/70 ס"מ, 1993
A Synagogue in Tel Aviv, 65/70 cm., 1993

מפעל לפסטה במחוז נשכח, 80/80 ס"מ, 1996
A Pasta Factory in a Forgotten District, 80/80 cm., 1996

עדיין עומד, 72/86.5 ס"מ, 2011
Stand Still, 72/86.5 cm., 2011

מוטיב מזרחי, 80/90 ס"מ, 1998
Oriental Motif, 80/90 cm., 1998

נוסטלגיה, 90.5/80.5 ס"מ, 1998
Nostalgia, 90.5/80.5 cm., 1998

קומפוזיציה, 50.8/91.4 ס"מ, 2009
Composition, 50.8/91.4 cm., 2009

לילה, מוטיב מזרחי, 71.1/86.3 ס"מ, 2009
Night, Oriental Motif, 71.1/86.3 cm., 2009

מוטיב ביזארי, 86.3/71.1 ס"מ, 2009
Bizarre Motif, 86.3/71.1 cm., 2009

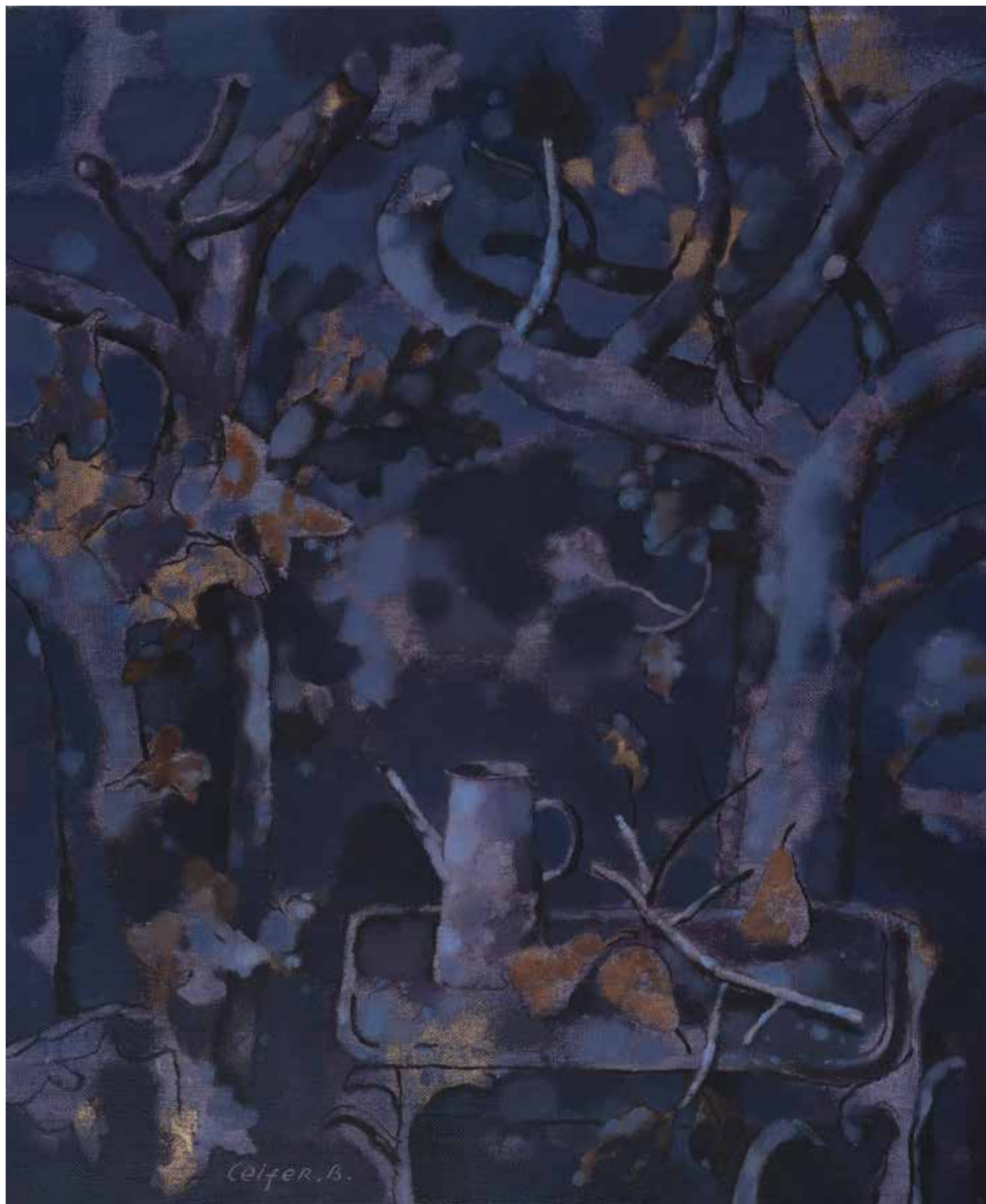

אגסיים בוג, 90/80 ס"מ, 1999
Pears in the Garden, 90/80 cm., 1999

קומפוזיציה, 97/76.5 ס"מ, 2023
Composition, 97/76.5 cm., 2023

הגן הנשכח, 86.3/72 ס"מ, 2012
The forgotten Garden, 86.3/72 cm., 2012

ללייפר ארבע יצירות קולאז', בהן הוא עושה שילוב בין הדבקה של חלקי פריטים או פריטים בשלמותם מן המוכן (רדי מייד) על פורמט הבד המצוייר.

הפריטים המודבקים נהפכים לחלק מהמערך הקומפוזיציוני ומייצגים את עצמם. כך גם מטפל לייפר בבעיית ייצוגה של המציאות, מבלי לגלוש לתיאורה האשלייתית, המסורתית. יחסי הגומלין בין הפריטים המודבקים לבין הדימוי המצוייר מתקיימים בהתאמה מושלמת: תצלומים ישנים בשחור/לבן או בחום/לבן בהם מראות רחוב, בני משפחה, תצלום קבוצתי או גלויה ישנה מודבקים על רקע ציור של מצלמה מתחילת המאה ה-20. גווני הדימוי המצוייר והרקע לו הותאמו לגווני הפריטים שבקולאז'.

בציור "תחנה" בו מתואר מבנה עתיק בעל כיפה (קבר?) ולידו עצי תמר הודבקו גלויות שלמות או חתוכות. הטונאליות הצהובה ביצירה זו מאזכרת סופת חול במדבר, כשקווי המתאר של הדימוי מטשטשים בעקבותיה.

בציור "תחנה עזובה" מתאר האמן, פעם נוספת, נוף צחיח בגווני צהוב-אפור-חום בסגנון סמי-מופשט כשברקע מודבק שטר כסף קרוע ופתק ישן.

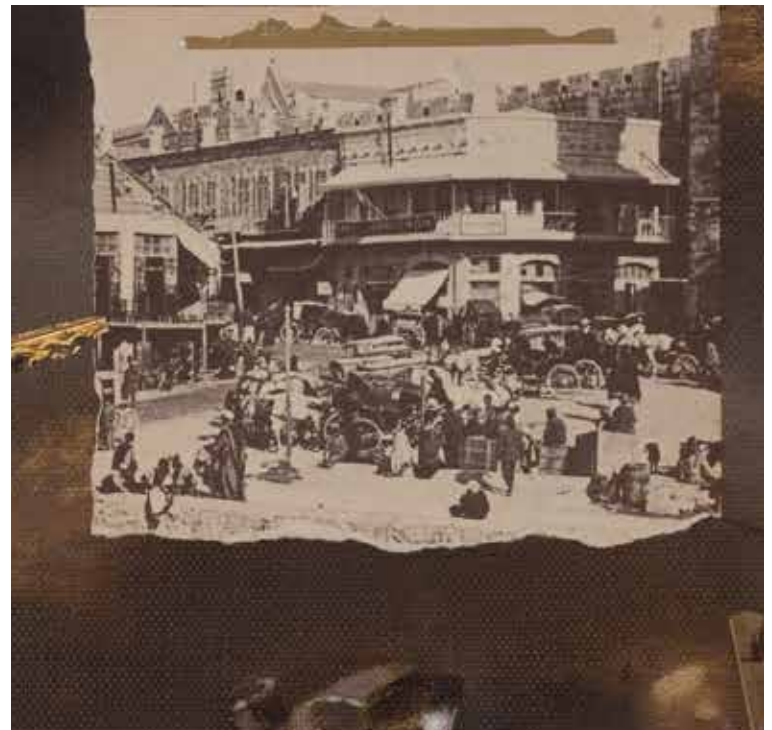
Collage

Leifer has four works of collage, in which he incorporates and attaches parts of items or ready-made items in their entirety on the painted canvas format.

The pasted items become part of the compositional array, and represent themselves. This is also how Leifer deals with the problem of the representation of reality, without slipping into its traditional, illusory depiction. The interrelationship between the pasted items and the painted image is in perfect compatibility: old photographs in black and white or brown and white with street scenes, family members, a group photograph, or an old postcard are pasted against the background of a drawing of a camera from the beginning of the 20th century. The shades of the painted image and its background are matched to the shades of the items in the collage.

In the "Station" painting, which depicts an ancient domed building (a tomb?) and next to it, date palms, whole or cut postcards are pasted. The yellow tonality in this work recalls a sandstorm in the desert, with the contours of the image blurring in its wake.

In the painting "Abandoned Station" the artist depicts, once again, an arid landscape in yellow-gray-brown tones in a semi-abstract style, while a torn banknote and an old note are pasted in the background.

תחנה, ס"מ 40.3/50.5, 2010
 Station, 40.3/50.5 cm., 2010

תחנה עזובה, 48/61.5 ס"מ, 2010
 Abandoned Station, 48/61.5 cm., 2010

זיכרון, 51/67 ס"מ, 2011
 Memory, 51/67 cm., 2011

זיכרונות מירושלים, 60/70 ס"מ, 2011
 Memories of Jerusalem, 60/70 cm., 2011

Cubism and abstract

In his work Leifer also wanders towards a style of painting called simultaneous (hermetic) cubism, known from the works of Picasso and Braque from the years 1911-1912.

With Leifer, as with these artists, there is the use of monochromatic composition and a complete flattening of the space. In the plane of the paintings in this series, all the disjointed segments are spread out at the same time, from every possible angle, and are seen from one point of view. As a result, it is the network of segments alone that builds the composition until it becomes very closed and hermetic. The object disappears from sight. The painting looks completely abstract, and in fact it is not possible to recognize the subject depicted.

The artist uses the word "composition" as the title of most of his works in this series, and in exceptional cases the name will change to "Untitled". By this choice, Leifer intends to convey to the viewers of his paintings a purely sensual pleasure, created by the array of colors and shapes on the formats.

The colors in the works in this series focus on pure colors: red, blue, yellow, black, white, sometimes in a combination between light blue and black, or in a play of complementary colors such as purple and orange.

Leifer's simultaneous cubism turns into completely abstract painting in three paintings that make up a small series, in which large patches of color with amorphous shapes appear in shades of yellow, orange and brown, on a black background.

Abstraction, by its very nature, frees itself from the direct connection to the object, and allows Leifer to focus much more conclusively on the concept. The absence that there is in abstraction also makes it something in itself, something more concrete, a place beyond and not a place where one side is. This is how the artist gives us the opportunity to have an experience without interpretation.

לייפר נודד ביצירתו גם אל עבר סגנון ציור המכונה: קוביזם סימולטני (הרמטי), המוכר מיצירותיהם של פיקאסו ובראק מהשנים 1911-1912.

אצל לייפר, כמו אצל אמנים אלה, קיים שימוש בקומפוזיציה מונוכרומטית והשטחה מוחלטת של החלל. על מישור הציורים בסדרה זו נפרשו בה בעת כל הקצעים המפורקים, מכל זווית אפשרית, והם נתפסים מנקודת מבט אחת. בעקבות זאת מערכת הקצעים לבדה היא זו אשר בונה את הקומפוזיציה עד שזו נהפכת לסגורה מאוד ולהרמטית. האובייקט נעלם מהעין. הציור נראה מופשט לחלוטין, ובעצם לא ניתן לזהות בו את הנושא המתואר.

האמן משתמש במילה "קומפוזיציה" כשם לרב עבודותיו בסדרה, ובמקרים יוצאי דופן יתחלף השם ל"ללא כותרת". בבחירה זו של לייפר הוא מתכוון להעביר לצופים בציוריו אלה הנאה חושית בלבד, הנוצרת ממערך הצבעים והצורות שעל גבי הפורמטים.

הצבעוניות בעבודות בסדרה זו תתרכז בצבעים טהורים של: אדום, כחול, צהוב, שחור, לבן, לעיתים בשילוב בין תכלת לשחור או במשחק של צבעים משלימים כמו: סגול וכתום. הקוביזם הסימולטני אצל לייפר יהפוך לציור מופשט לגמרי, בשלושה ציורים המרכיבים סדרה קטנה בה יופיעו כתמי צבע גדולים בעלי צורות אמורפיות בגוונים של: צהוב, כתום וחום, על רקע שחור.

ההפשטה, מעצם טבעה, משתחררת מן הקשר הישיר אל האובייקט, ומאפשרת ללייפר להתמקד באופן הרבה יותר נחרץ בקונספט. ההעדר שבהפשטה הופך אותה גם למשהו בפני עצמו, קונקרטי יותר, למקום שמעבר ולא למקום שבו נמצא צד אחד. כך מקנה לנו האמן את האפשרות לחוות חוויה נטולת פרשנות.

פיקאסו, יפתי, שמן על בד, 100/64.5 ס"מ, 1911-1912
Picasso, Ma Jolie, oil on canvas, 100/64.5 cm., 1911-1912

קומפוזיציה, 90/71 ס"מ, 2018
Composition, 90/71 cm., 2018

קומפוזיציה, 90/60 ס"מ, 2020
Composition, 90/60 cm., 2020

קומפוזיציה, 101.6/76.2 ס"מ, 2010
Composition, 101.6/76.2 cm., 2010

קומפוזיציה, 60/90 ס"מ, 2019
Composition, 90/60 cm., 2019

קומפוזיציה, 115/75 ס"מ, 2023
Composition, 115/75 cm., 2023

קומפוזיציה, 102/76 ס"מ, 2013
Composition, 102/76 cm., 2013

קומפוזיציה, מס' 2, 71/96.5 ס"מ, 2009
Composition, No. 2, 71/96.5 cm., 2009

ללא כותרת, 72/97 ס"מ, 2011
Untitled, 72/97 cm., 2011

נוף לא מוכר, 66/76.2 ס"מ, 2009
An Unfamiliar Landscape, 66/76.2 cm., 2009

קומפוזיציה, מס' 3, 82/59 ס"מ, 2012
Composition, No. 3, 82/59 cm., 2012

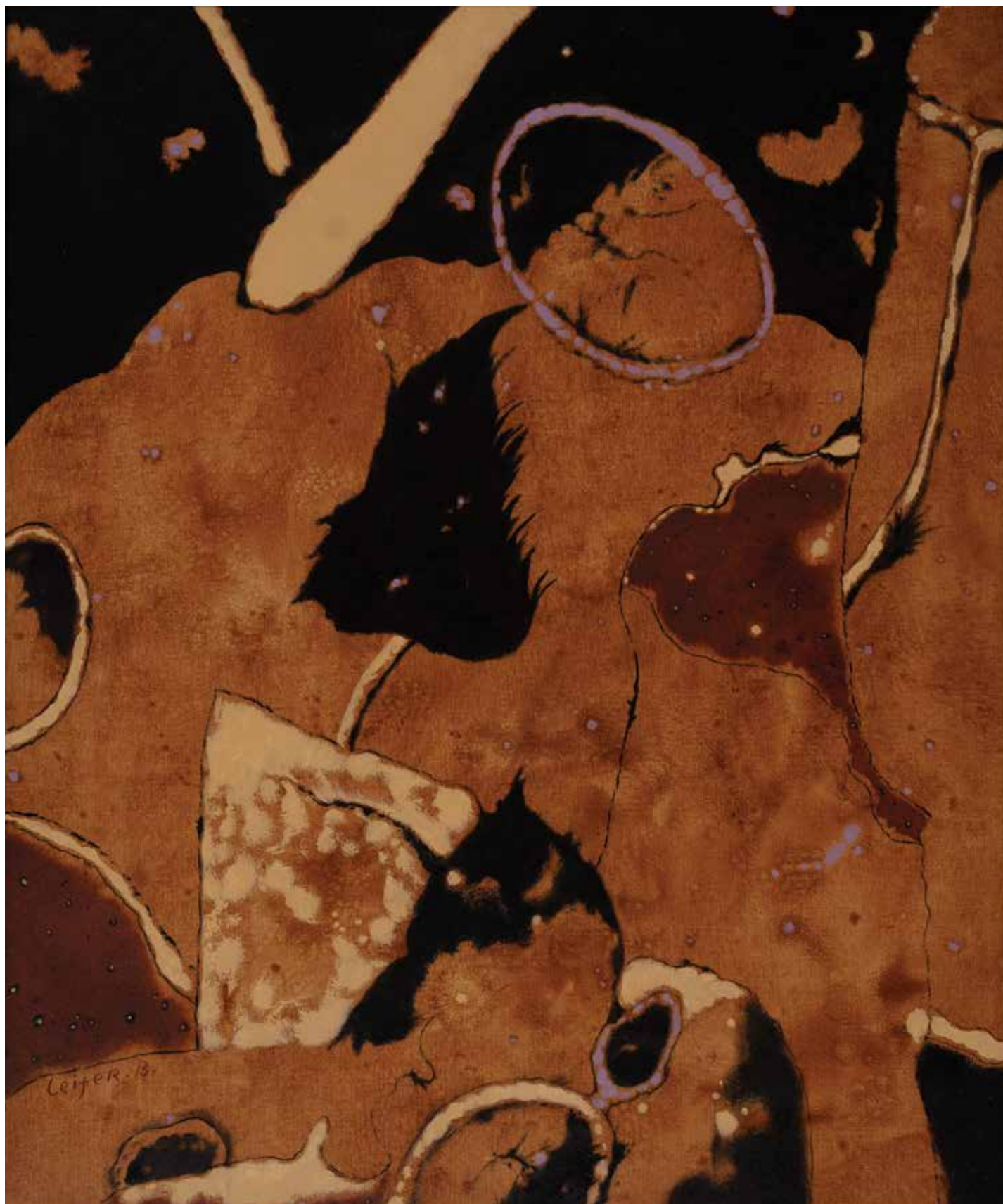

קומפוזיציה מס' 1, 71/86.5 ס"מ, 2010
Composition No. 1, 71/86.5 cm., 2010

מנגינה מסתורית, 72/97 ס"מ, 2012
A Mysterious Melody, 72/97 cm., 2012

קומפוזיציה, 86/71 ס"מ, 2018
Composition, 86/71 cm., 2018

End note

From a curatorial point of view, all the series of Boris Leifer's paintings show that he has indeed come to a recognition and acceptance of himself as an artist. Out of this comes his authentic, honest and professional work, which also reaffirms the teachings of the Jewish philosopher Martin Buber regarding the artist and art in general:*

"Art has one source and it is eternal. And what is this source? That a form stands before the man and seeks to be transformed through him into a creation. The world is full of countless forms and they 'ask' to be transformed into an artistic object. The act of creation is an existential act, which starts in the soul of the artist who responds to the 'invitation' of the form and releases the power of creation. The creative person who has been 'hit' (in the sense of 'encountered') by a form has no choice: he must realize it, clothe it in material. Just as the forms wait for the person to transform them into works of art, so the works of art await the dialogic encounter with the viewer. As if from a dream, the work seeks the encounter with the man, who will lift the spell and embrace it for an eternal moment."

---

* Martin Buber, I and Thou, translated into Hebrew by Aharon Fleshman, Mossad Bialik, Jerusalem, 1957, p. 19; 23.

מבחינה אוצרותית מעידות כל סדרות ציוריו של בוריס לייפר כי אכן הוא הגיע להכרה ולקבלה עצמית שלו כאמן. רק מתוך כך נובעת יצירתו האוטנטית, הכנה והמקצועית, המאששת גם את משנתו של הפילוסוף היהודי מרטין בובר לגבי האמן והאמנות בכלל:*

"לאמנות יש מקור אחד והוא נצחי. ומהו מקור זה? שצורה עומדת נוכח האדם ומבקשת להפוך דרכו ליצירה. העולם מלא אינספור צורות והן 'מבקשות' התמרתן לאובייקט אמנותי. מעשה היצירה הוא מעשה קיומי, המותנע בנפש האמן הנענה ל'הזמנתה' של הצורה ומשחרר את כוח היצירה. לאדם היוצר שצורה 'פגעה' (במובן של 'פגשה') בו, אין ברירה: הוא חייב להגשימה, להלביש אותה בחומר. כשם שהצורות ממתינות לאדם שיהפכן ליצירות אמנות, כך ממתינות יצירות האמנות לפגישה הדיאלוגית עם הצופה בהן. כמו מתוך חלום מחפשת היצירה את המפגש עם האדם, שיסיר את הכישוף ויחבק אותה לרגע נצחי."

---

* מרטין בובר, אני ואתה, תרגום אהרון פלשמן, מוסד ביאליק, ירושלים, 1957, עמ' 19; 23.

דג וקופסא, 46/71 ס"מ, 2001
A Fish and a Box, 46/71 cm., 2001

ifer. 5.

